

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 3° ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najlaskawiej wydać następujące Najwyższe pisma odrębne:

Kochany hr. Kalnoky!
Uwalniając w łasce Mojego wspólnego ministra skarbu Józefa Szlavy, na jego prośbę, z tej posady załączonem w odpisie pismem odrębnem, mianując szefa sekcji poruczonego Pańskiemu kierownictwu ministerstwa Benjamina Kallaya Moim wspólnym ministrem skarbu i polecam panu równocześnie wyrazić mu Moje najzupełniejsze uznanie za znakomite usługi oddane na dotychczasowym stanowisku.

Schönbrunn, 4 czerwca 1882.
Franciszek Józef w. r.
Kalnoky w. r.

Kochany Panie Szlavy!
Uwalniając Pana, stosownie do wniesionej prośby, w łasce z posady Mojego wspólnego Ministra skarbu, wyrażam Panu za pełne poświęcenia oddanie się urzędowi i niezłomną czynność w poruczonym Panu trudnym zakresie działania Moje zupełne uznanie, oraz nadaję Panu w uznaniu wiernych i znakomych usług wielki Krzyż Mojego orderu św. Szecepana z uwolnieniem od taks.

Schönbrunn, 4 czerwca 1882.
Franciszek Józef w. r.
Kalnoky w. r.

Kochany Panie Kallay!
Mianuję Pana Moim wspólnym ministrem skarbu.
Schönbrunn, 4 czerwca 1882.
Franciszek Józef w. r.
Kalnoky w. r.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z 25 maja b. r. zezwolić, aby proboszczowi kollegiaty św. Floryana w Krakowie i zyczajnemu profesorowi pastoralnej teologii w krakowskim wydziale teologicznym dr. Józefowi Krukowskiemu, z powodu uwolnienia go z posady profesorskiej wyrażone zostało najwyższe uznanie za gorliwą i skuteczną działalność profesorską.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z 31 maja b. r. mianować najlaskawiej prowizorycznego kancypistę Namiestnictwa Leopolda hr. Koziebrodzkiego bezpłatnym *attaché* poselstwa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z 25 maja b. r. najlaskawiej zezwolić, aby zyczajnemu profesorowi historii kościoła i prawa kościelnego dr. Józefowi Peleczarowi, w miejsce tych przedmiotów poruczone zostały wykłady zyczajnej teologii pastoralnej, oraz nadać opróżnioną z tego powodu katedrę zyczajną historii kościoła licencyatowi teologii Władysławowi Chotkowskiemu.

Conrad-Eybesfeld w. r.

Minister skarbu mianował zarządcę fabryki tytoniu w Krakowie Jana Prasila i kontrolora fabryki tytoniu w Zabłotowie Franciszka Krułicha dyrektorami fabryk tytoniu pierwszej klasy.

Reskryptem dtto 27 kwietnia 1882 l. 6060 udzieliło Wysokie c. k. Ministerstwo handlu i kr. węgier: Ministerstwo dla rolnictwa, przemysłu i handlu Franciszkowi Wenzelisowi, właścicielowi przedsiębiorstwa pogrzebowego „Concordia” w Białej,

wyłącznego przywileju jednorocznego na ulepszenia trumien.

Opis przywileju, o którego zachowanie w tajemnicy nie proszono, znajduje się w przechowaniu w c. k. Archiwum przywilejów do wolnego przeglądu.

Jego Ekscelencya pan Namiestnik zamianował sekretarzami powiatowymi, a mianowicie: kancelistę Namiestnictwa Władysława Rossdorfera dla Dobromila, prowizorkę kancelistę Namiestnictwa Hiacynta Zajęczkowskiego dla Buczacza, kancelistę przy c. k. sądzie powiatowym w Czortkowie Michała Paryłowskiego dla Zbaraża, asystenta pocztowego w Brodach Gerwazego Skulicza dla Myślenic, sierżanta powiatowego w Gródku Jana Kamińskiego dla Łancuta, podoficera opatrzonemu certyfikatem Henryka Józefa Tęczarowskiego, pełniącego funkcję wadmistrza przy urzędzie cechowniczym w Przemyślanach, dla Przemyślan, w końcu sierżanta powiatowego w Skalacie Michała Drewnickiego dla Kolbuszowy.

Następnie zamianował Jego Ekscelencya pan Namiestnik kancelistami Namiestnictwa: asystenta pocztowego w Krakowie Wiktora Kaliczyńskiego, sierżanta powiatowego w Jaworowie Józefa Kuznarowicza, przeznacząc go tymczasowo do służby przy c. k. Starostwie w Jaworowie i sierżanta rachunkowego w Brzeżanach Ignacego Trojanowskiego; zaś prowizorycznymi kancelistami Namiestnictwa: sierżanta przy pułku piechoty N. 77 Leopolda Papierkowskiego i c. k. wachmistrza żandarmerji w Pilźnie Aleksandra Jaroszewskiego.

Ogłoszenie.

Z końcem maja 1882 r. było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austriackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:
a) opiewających na monetę konwencyjną zł. 11.850, t. j. w wal. austr. 12.442 50
b) opiewających na w. a. 99,271.950 zł. — ct.
Razem . . . 99,284.392 50

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa, a mianowicie:
jednorońskowych 61,002.505
pięciorońskowych 101,898.885
pięćdziesięcioreń. 149,812.400 zł. ct.
razem . . . 812,713.790 —
w ogóle . . . 411,998.182 50
Wiedeń, 5 czerwca 1882.

Z komisji Rady państwa dla kontroli długów państwa.

Dr Franciszek Al. Srom
prezydent.
Jan Gögl,
członek komisji.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 czerwca.

Porta odrzuciła europejski projekt zwołania konferencyi dla kwestyi egipskiej i tym krokiem, przy równoczesnym wysłaniu własnych komisarzy dla zaprowadzenia porządku w Egipcie, zaznaczyła dobitnie swoje prawa zwierzchnicze nad Nilem. Za sprzeciwienie się życzeniu Europy tym razem nie czeka Porty taka surowa kara polityczna jak w r. 1876 w analogicznym co do formalności ale zupełnie odmiennym *in merito* wypadku spornym. W r. 1876 Turcyca stanęła oporem mimo świadomości, że opór

MEDYTACJE KAWALERSKIE

OBRZEK

przez

Autora „Kłopotów Starego Komendanta”.

(Ciąg dalszy.)

Zegar w cukierni pokazywał jedenastą... Nie warto iść do biura... przecież ziemia się nie zapadnie, jeżeli dzień opuszcze... Poszedł więc do księgarni, w której złożone są w komis jego broszury, tam napisał ogłoszenie do dziennika, które zaniósł do administracyi i kazał zamieścić sześć razy... Wracając na obiad, stanął przed sklejem z bronią. Żyłka szlachecka odezwała się w panu Salezynie na widok ustawionych za oknem różnego kalibru i systemu dubeltówek i sztuców. Oglądał, kombinował, jak też daleko nieśmiało może ta lankastrówka, a choć nie miał zamiaru kupowania, wstąpił do sklepu zapytać się o cenę.

Na kontuarze subjekt układał w szufladce łosiowe grube rękawiczki, które dopiero co pokazywał jednemu z kupujących.

— Dobra rzecz takie rękawiczki — rzecze pan Salezy, biorąc jedną parę do ręki — to lata przetrwa!

— Jak z żelaza — dodaje subjekt — a jakie to miękkie, niech pan dobrodzieju spróbuje.

— Piorą się dobrze?
— Jak płótno. Trochę ciepłej wody i mydła...

— Co też kosztuje para?
— Tylko trzy guldeny...

— Pozwólno pan, niech ja zmierzę — mówi, próbując jedną parę.

Leżała, jakby kto umyślnie dla niego zrobił, więc kupił, a wychodząc ze sklepu

myślał sobie, że zrobił interes, bo takie rękawiczki na parę lat wystarczą, oszczędzając wydatku na kupno innych.

Tymczasem, zostawszy w domu, panna Sabina martwiła się i kłopotowała, jak tu z sześćdziesięciu centów obiad wykalkulować... Stara posługaczka, chuchając w ręce, stoi przy kuchni, czekając dyspozycyi panienki, aby iść do miasta. Chodziła młodej gospoii o to, czy pół funta mięsa wystarczy dla wszystkich... O mnie nie idzie, kombinowała w myśli — zjem co bądź, ale o dzieci i ojca... Dla dzieci byłaby dobrą ciętelnicą, coż kiedy ojciec nie lubi... On biedny pracuje na nas... jego zdrowie tyle nam drogie... Nie, już niech będzie kawałek wołowiny.

— Tomaszow! — odzywa się głośno — pół funta mięsa na pieczeń, tylko dobierajcie też ładnego...

— Eh, proszę panienki, coż to będzie na cztery osoby, i dadzą to na pół funta co dobrego?

— Postarajcie się, moja kochana Tomaszow; ja widziacie dzisiaj poszezę...

— Kiedy to wtorek i nie żaden post... — To też na intencję, żeby dzieciom zrobiło się lepiej... Potem kupicie kaszy za tyle, kartofli za tyle... Macie tu pięćdziesiąt centów, żeby wystarczyło... Ale wprzód jeszcze trzeba przynieść drzewa dziesięć polan, bo zimno dzieciom... Ja sama zapalę, nim wy wrócicie...

Po wyjściu posługaczki, zjawiła się w kuchni żydówka tandeciarka...

— Nie mam nic do sprzedania moja kupcowo...

— A tę suknię jedwabną, co to panienka mówiła wczoraj.

— Jeszcze się namyśle...

— Niech ja ją zobaczę — powiada handlarka. — Mam teraz dobrego kupca. Jedna tu żydóweczka idzie za mąż i potrzebuje sukni jedwabnej, to onaby zapłaciła dobrze.

Zawahała się panna Sabina. Suknia, o

którą rzecz idzie, jakkolwiek jest trochę podniszczona, ale jedna jedyna od ubrania w całej garderobie... Obietnica dobrej ceny za chęcała do sprzedaży, a z drugiej znowu strony żał pozbywać się porządniejszego stroju. I co się tu dziwić; wszak młoda jest i kobietą, a bądź co bądź suknia dla kobiety stanowi jedną z najpierwszych przyjemności.

— Eh, co tam — sprzedam — pomyślała w końcu. Ojcu tak trudno o pieniądze, dzieciom potrzeba sprawić nowe trzewiki na flaneli, a mnie co po takiej sukni. Nigdzie nie bywam i bywać nie będę; trzeba sobie raz wybić z głowy te niedorzeczne nadzieje... Dla mnie już nie ma... Co tam... i tak się przeżyje to życie...

Wydobyła więc ową nieszczęśliwą suknię z szafy, a choć zrezygnowana już na wszystko, nie mogła się przezwyciężyć, aby zatrzymać łzę cisnącą się do oczu. Gdy odawała handlarce suknię, ręka jej drżała ze wzruszenia, jak człowiekowi, który się żegna z nadzieją.

— Dobrze — mówiła sobie, chowając kilka guldenów do portmonetki — że się tak stało. Nie będę już miała żadnej pokusy szukania stosunków z ludźmi. Bo coż może mnie czekać w przyszłości? Praca i ofiara, a kto się ma poświęcić, powinien zapomnieć o sobie!

Pan Salezy przyszedł na obiad w wymienionym humorze i z figlarnym uśmiechem doręczył Sabinie paczkę z ciastkami. Szczyśliwy charakter takiego człowieka; kilka złotych w kieszeni daje mu zapomnienie całej przyszłości i usuwa troskę o jutro.

— Mój Boże, co też tatko robi! — rzecze wzdychając córka. — Na co nam ciastek... szkoda pieniędzy...

— No, no, no, kiedy ja daję, to bierzcie i zjadajcie! Wielka rzecz taki zbytek raz na kilka miesięcy!

— Ja nie mam na najgwałtowniejsze potrzeby...

— No, no, tylko nie nie gadaj, ty śliczna moja gospoii — przerywa, całując ją w czoło. Będzie to inaczej, będzie... Piszę drugą broszurę.

— Tatu, na co?

— Muszę się wytłomaczyć przed opinią publiczną. Mają mnie za jakiegoś Robespiera, socjalistę, a to rzecz naturalna, że gdy kapitały angielskie zostaną zachwiane, cały świat finansowy wywróci koziółka...

— Znowu się tatko narazi...

— Trudno moje dziecko, każda idea nowa musi przejść męczeństwa...

Rozwijając w ten sposób cały plan przyszłej pracy, pan Salezy prawie nie tknął obiadem! Twardy kawałek pieczeni po dobrem śniadanku wcale mu nie smakował...

— Masz tu Sabinko osiem reńskich. Za parę dni znowu ci dam... Da Bóg, że to jakoś pójdzie; napisałem reklamę do dzienników i zobaczysz, jak rzuca się do kupna...

— Przykro mi, że tatce obiad nie smakuje — odzywa się Sabina, sprzątając ze stołu. — Staram się, żeby gotować jak najlepiej...

— Nie, nie, bardzo dobre wszystko, tylko że dzisiaj nie mam apetytu... Ja zawsze tak, jak się czem zajmę, to zapomniam o wszystkim... Ach, jakie pyszne widziałem kalafiora w sklepie... Takie różnie ci, jak mój kapelusz!... Dawniej miało się swoje, ale zli ludzie odebrali... jakoś to wypłyniemy, mam w Bogu nadzieję.

Kiedy to mówi, zjawia się w kuchni stróż usługujący panu Stanisławowi z oznajmieniem, że pan prosi na mowienik.

— Co się tam stało? — pyta Sabina po odejściu ojca — czy nie zachorował bar dziej?

— Jużei że mu nie lepiej, bo jest doktor i będą coś operować...

— Ach, mój Boże...

— Ha, dobrze mu tak, kiedy się wdaje z doktorami — rzecze z filozoficznym spoko-

prowadzi do wojny z Rosją, a teraz wie o tem, że ani Rosja, ani Anglia lub Francja nie wystąpi z wojennymi argumentami. Zwłaszcza po klęsce Gambetty, który chciał po dyktatorsku w Egipcie wystąpić, Turcja mogła bez wielkiej obawy działać na własną rękę jako państwo zwierzchnicze.

Minał już czas, kiedy Anglia i Francja na własny rachunek załatwić mogły sprawę egipską. Stosunki sprzyjały takiemu załatwieniu dotąd, dopóki z Berlina nie nadano sprawie innego kierunku. Kiedyś może Anglia i Francja żałować tego będą, iż dla rywalizacji i dla osiągnięcia jak największych korzyści wystawiły na szwank nawet to, co się wydawało łatwem do osiągnięcia. Europa jednak żałować tego nie będzie. Czy bowiem kwestya egipska wzięta zostanie jako sprawa odosobniona, czy tylko jako część sprawy wschodniej, w jednym i drugim wypadku nie leżało to w interesie mocarstw konserwatywnych w polityce wschodniej, t. j. Austro-Węgier i Niemiec, aby Egipt dostał się w jakiejkolwiek formie pod wyłączną dyspozycję Anglii lub Francji. Jak na półwyspie bałkańskim wyłączność wpływu rosyjskiego, tak w Egipcie wyłączność wpływu angielskiego lub francuskiego nie odpowiada ani interesom konserwatywnym ani tej dyrektywie, jaka w ostatnich czasach wytknięta została całej sprawie wschodniej.

Wobec tego antagonizmu interesów, widoków i planów, które dotąd ustrzegły Egipt od niebezpieczeństwa stania się ofiarą egoistycznej polityki jednego z państw europejskich, Turcja mogłaby zręcznie akcyą pacyfikacyjną nie tylko utrwalić swój wpływ zwierzchniczy nad Nilem, lecz w ogóle zrehabilitować się poniekąd jako państwo w opinii Europy. Na długi czas w takim razie odroczone zostałyby stanowcze przesilenie polityczne w Egipcie a nadto i na półwyspie bałkańskim prąd do nowych przewrotów zostałby zatamowany. Czy wysłannicy Partii podążają swojemu zadaniu? Jeden z nich, Derwisz-basza, złożył już raz świetne dowody, że umie pacyfikować, ale tureckim sposobem. Stało się to w głośnej sprawie albańskiej ligi, która negowała nie tylko wolę sułtana, lecz także krnąbrnie opierała się Europie. Derwisz-basza umiał jednak naczelników ligi

pozyskać intratnymi urzędami, innych podstępem wprowadził do swojego obozu i uwięził, a ogół oddany ludzie tak steroryzował, że „pacyfikacya“ została dokonana. Z Egiptem trudniejsza sprawa, ale w każdym razie próbie pacyfikacyi już dlatego, że na razie odracza ona wszelką groźniejszą komplikacyę interesów, towarzyszą życzenia dobrego skutku zewsząd, gdzie sprawa wschodnia jest w konserwatywny sposób traktowana.

Sprawy krajowe.

(Niższe szkoły rolnicze).

(X) Sejm na ostatniej sesji polecił Wydziałowi krajowemu zbadać kwestyę zakładania w kraju niższych szkół rolniczych. Aby uczynić zadość poleceniu, Wydział krajowy zasięgnął opinii Reprezentacji powiatowych i Towarzystw rolniczych. Właśnie nadchodzą odpowiedzi, a zanim da się z nich coś ułożyć, przytoczymy opinię komitetu krakowskiego Towarzystwa rolniczego, który sprawę zasadniczo traktuje. Komitet stawia najpierw pytanie, czemu takie niższe szkoły rolnicze u nas być mają? Cel ich należy określić jasno i przeprowadzać stanowczo.

Własnymi siłami z pomocą Rządu zdobył się kraj na wyższą szkołę rolniczą w Dublanach, która uczniów do wyższego zarządu większymi majątkami ziemskimi usposabia i podniósł dawną szkołę czernichowską na stanowisko średniej dla kształcenia przyszłych gospodarzy folwarcznych.

W dobrze rozumianym tedy interesie kraju należałoby trzeciej kategorii szkół rolniczych nadać wyraźne znamię szkół dla mniejszej własności ziemskiej. Cel ten wytrwale przeprowadzać i całe urządzenie ku temu celowi skierować. Takie szkoły wydawałyby mogły zarazem doskonałych karbowych i dozorców w gospodarstwach folwarcznych. Nie przesadzając wielkim zdolnościami, które pilnością, pracą i wytrwałością, po nabytym w trzech kategoriach szkół rolniczych zawodem wykształceniu, zdobyłyby sobie mogły stanowisko poza cel tych szkół wystające, sądzi komitet krakowski, że urządzenie wszystkich a szczególnie trzeciej kategorii do postanowionego celu ściśle i stanowczo stosować należy.

Nazwa ostatniej kategorii szkół nie jest obojętną. Uchwała Sejmu mówi o niższych szkołach rolniczych, ale właściwszą byłaby nazwa szkoły rolnicze dla małej własności ziemskiej albo dla włościan. Początkowo szkoła rolnicza czernichowska miała taki cel skromny, i warunkiem przyjęcia ucznia była tylko znajomość czytania, pisania i czterech głównych działań arytmetycznych. Ponieważ jednak miejsce funduszowych ani stypendyów podówczas w tej szkole jeszcze nie było,

przeło włościanie synów swoich nie oddawali wcale, chociaż ich stan majątkowy był wtedy nierównie pomyślniejszy a opłata za całe utrzymanie i umiędrowanie wynosiła tylko 105 zł. rocznie.

Zdaniem krakowskiego komitetu, szkoła rolnicza dla włościan powinna mieć od początku pewną liczbę miejsc funduszowych. Poza tą liczbą przyjmowałyby można do internatu więcej uczniów za skromną opłatą. Jedynym nauczycielem stałym, a oraz kierownikiem zakładu i gospodarzem, musiałby być koniecznie rolnik zawodowo a gruntownie wykształcony i również gruntownie z praktyką obeznany. Gospodarstwo należałoby prowadzić nie eksperymentalnie ale rentownie, sprawozdania i rachunki gospodarskie powinny być gałęzią niejako nauki dla uczniów, ażeby ze skutków przekonywać się mogli o zbawienności użytych środków.

Takiego kierownika bez wahania się roczną płacą 1000 do 1200 zł. wynagradzaćby należało i emeryturę wyznaczyć, wliczając mu użytek z ogrodu i datki w naturze w powyższą zapłatę. Nauka bezpłatna ograniczałaby się na dwa lata. Niepojętych chłopaków z miejsc funduszowych usuwałyby należało. Cztery kursa, dwa zimowe przeważnie teoretyczne, a dwa letnie przeważnie praktyką wypełniłyby wypadło. Naukę religii udzielałby miejscowy proboszcz lub wikary; najpotrzebniejsze rachunki, najpotrzebniejsze nocey z geografii dochodzący instruktor. Postęp w czytaniu i pisaniu zdobywałiby uczniowie praktycznie, bez gramatyki, wprawą i poprawą. Kierownik w pierwszym kursie zimowym obznajomiłby uczniów z najkonieczniejszymi tylko noceyami z chemii, mineralogii i geologii; postąpiłby dalej do poglądu na anatomię i fizyologię roślin, a reszty kursu użyłby do pouczania części rolnictwa: o glebie, o nawozie, o uprawie roli, o narzędziach rolniczych, o ileby czas starczył przed wiosenną robotą. Kurs letni zajęłaby praktyka a w odstępkach wolnych odwiezanie i rozszerzanie udzielonej nauki, ku czemu myślący kierownik tak w polu jak i w domu znajdzie sposobność. Kurs trzeci zimowy objąłby resztę z teorii rolnictwa i zwracałby uwagę na sposoby mnożenia paszy i obchodzenia się z nią, objąłby rys anatomii i fizjologii zwierząt domowych i pouczał o ich hodowli. Nie rozszerzając się o rasach obcych, szczególnie pouczać powinien, jak zaniebane i tak podupadłe krajowe zwierzęta domowe za pomocą dostatniej a zdrowej hodowli, należytego pielęgnowania i doboru sztuk do rozplodu dźwignąć można i dźwignąć należy. Kurs czwarty letni zajęłaby praktyka i możliwe uzupełnianie poprzednio udzielanej wiedzy. Po dwóch latach miejsca funduszowe nowymi uczniami zapełnić się powinny.

Nie chcąc powyższych uwag zbyt rozszerzać, użył krakowski komitet Towarzystwa rolniczego przy szkice organizacji naukowej terminologii również naukowej i mówi o chemii, mineralogii, geologii, anatomii, fizjologii i t. d., chociaż wyraźnie tylko o najkonieczniejszych noceyach wspomina. Z tego powodu zastrzeżę się w dalszym ciągu swego memoriału, że pouczanie z tych działów nauk nie na miesiące nie na tygodnie nawet ale na godziny tylko pojmuje. Dlatego właśnie żąda od kierownika gruntownej wiedzy z teorii i praktyki, bo taki jedynie nierozwinięty unysłowo uczniom te podwaliny do zrozumienia dalszej nauki rolnictwa i chowu zwierząt w krótkich słowach podłożyć będzie w stanie, dlatego dalej wymaga dostatecznego uposażenia dla takich kierowników. Uczeń n. p., którego się obznajomi do składników powietrza i ich własnościami, z naturą skał, rozkładem ich pod wpływem powietrza, wilgoci i mrozu, ze składnikami gleby, nawozu, gnojówki, z budową rośliny i organizmu głównych zwierząt domowych i z funkcją tych roślinnych i zwierzęcych organów, nie będzie nawet potrzebował słyszeć o chemii, mineralogii, geologii, anatomii i fizjologii, ale zrozumie i zatrzyma dalszą naukę dwulecia dla przyszłego rolniczego zawodu swego.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 4 czerwca.

(J. G.) Jak się przekonałszy z dwu listów poprzednich, zawiódłby się, gdyby na podstawie zamknięcia rachunków chciał przedstawić ściśle stosunek tego lub owego kraju koronnego do skarbu państwa. Chociaż zamknięcie rachunków składa się z liczb wyrażających już rzeczywistą wynikłość, podczas gdy preliminarz budżetowy z natury rzeczy zawiera liczby tylko przewidywane, przybliżone, jednak finansowy stosunek kraju do państwa da się obliczyć dokładniej na podstawie preliminarza, a to poprostu dla tego, że preliminarz jest więcej szczegółowy, a nieściśłość liczb jego zmniejsza się w rzeczywistości przez to, że jak zachodzą w jednych pozycjach oszczędności, tak w drugich są przewyżki.

Przystępujemy dziś do wdzięczniejszego zadania i stosownie do właściwego celu zamknięcia rachunków wyzerpujemy zawarty w niem materiał do przedstawienia rezultatów gospodarstwa finansowego w r. 1879 ze stanowiska powszechnego, państwowego.

Pominąwszy pierwszy rozdział budżetowy: uposażenie dworu cesarskiego, na które naturalnie ani dopłat nie potrzeba do preliminowanych 4,650.000 zł., ani też oszczędzać na nich nie można, znajdujemy w rozdziale następnym: kancelarya cesarska, dopłatę 2788 zł. do preliminowanych 69.669 zł. A jednak jest to właściwie pewna jeszcze oszczędność, albowiem po obrachunku przeprowadzonym ze skarbem węgierskim, który ponosi połowę kosztów całego utrzymania kancelarii cesarskiej, pokazało się, że trzeba mu zwrócić z roku poprzedniego przeszło 57.0 zł., a że wydatki rzeczywiście nie powiększyły się ponad preliminarz o całą tę kwotę. pochodzi stąd, iż głównie na podróżach cesarskich oszczędzono blisko 3000 zł.

Na wydatki Rady państwa rozporządzono przeniesioną z r. 1878 nieużyta reszta 701.949 zł. i uchwaloną na sam r. 1879 sumą 1,465.305 zł., czyli razem 2,167.254 zł. Z całej tej rozporządzałnej sumy przeniesiono znow na rok następny 766.478 zł., wydano rzeczywiście 1,678.373 zł., a więc przewyżka rzeczywistych wydatków ponad preliminowane wynosi 277.597 zł., a to dla tego, że sesya Rady państwa liczona jest w preliminarzu na pięć miesięcy dorocznie, zawsze jednak trwa dłużej.

Z preliminarzowych na Trybunał państwa 22.000 zł. zaoszczędzono 1664 zł. głównie wskutek zrzeczenia się niektórych członków dyet i kosztów podróży.

Cztery rozdziały powyższe własnych dochodów nie mają.

Na Radę ministrów nie wystarczyła preliminowana suma wydatków 858.620 zł., wydatki rzeczywiście czyniły bowiem 920.580 zł., wymagały więc dopłaty 61.960 zł., a to prawie wyłącznie na kosztą dzienników urzędowych. Ponieważ atoli dochody z tychże dzienników, stanowiące zarazem jedną tytul dochodów tego rozdziału, zamiast preliminarzowej sumy 587.000 zł. dały 642.842 zł., t. j. o 55.842 zł. więcej (a szczególniejszym trafem tyle też wynosiła dopłata na nie), przeło budżetowi tego był tylko o 6119 zł. niekorzystniejszy od preliminarzowego.

Ministerstwo spraw wewnętrznych rozporządzało kwotą 350,812 zł., przeniesioną z roku poprzedniego, i uchwalonemi na sam rok rachunkowy 17,136,073 zł., razem sumą 17,486,885 zł., z której przeniesiono na rok następny 266,428 zł., wydano zaś rzeczywiście 17,336,628 zł., co znaczy, że dopłacono 116,171 zł. Zawarty w tych liczbach ogólny rezultat wydatków etatu ministerstwa spraw wewnętrznych nie daje żadnego wyobrażenia o szczegółach. Tak np. sama administracja polityczna po krajach wymagała dopłaty 173,378 zł. głównie z powodu srożącego się w Styryi, Krainie, Czechach i Dalmacji pomoru na bydło, tudzież środków ostrożności przeciw dżumie panującej w południowej Rosyi; dalej na utrzymanie i naprawę istniejących już dróg skarbowych w Karyntyi potrzeba było dopłaty 62,605 zł., na naprawę zaś zburzonych budowli wodnych potrzeba było dopłaty w Styryi 14,502 zł., w Krainie 16,000 zł., w Galicyi, jak już wiadomo, 18,261 zł. i t. p. Zliczwszy tylko wymienione tu dopłaty, czyniące razem przeszło 284,000 zł., i porównawszy je z powyższą liczbą 116,171 zł. jako wyrażającą ostateczny rezultat dopłat na wydatki ministerstwa spraw wewnętrznych, przekonujemy się, jak trzeba było oszczędzać na innych pozycjach i tytułach, aby do tego stopnia obniżyć tenże rezultat. Jakoż wcale znaczne mamy oszczędności: na kierownictwie centralnem, czyli na samem ministerstwie 28,735 zł.; na bezpieczeństwie publicznem 27,896 zł.; na budowlach drogowych w Styryi 11,464 zł.; w Dolnej Austrii 10,790 zł., w Krainie 12,189 zł., w Galicyi, jak już wiadomo, przeszło 32,400 zł.; na budowlach wodnych w Tyrolu 5,920 zł., w Galicyi 3,577 zł. i t. d. Dochody w etacie ministerstwa spraw wewnętrznych były preliminowane w sumie 1,040,227 zł., a wynosiły 1,194,538 zł., czyli o 153,711 zł. więcej głównie wskutek spłacenia przez niektóre gminy miejskie zaległych dopłat na utrzymanie straży bezpieczeństwa publicznego. Porównawszy tedy ostateczny rezultat w wydatkach i dochodach, widzimy, że bilans etatu był jeszcze o 37,540 zł. korzystniejszy, niż wedle preliminarza.

Ministerstwo obrony krajowej nie zużyło całej preliminowanej na wydatki swe sumy 8,371,217 zł.; wydało rzeczywiście tylko 8,323,823 zł., a więc zaoszczędziło 47,394 zł. Główna oszczędność jest na żandarmeryi, wynosi bowiem 35,330 zł., a znaczy tem więcej, ile że już preliminarz wydatków na żandarmerję był właściwie niezupełny, bo stracił był z nich bardzo znaczny interkalaryusz, tak, że można było spodziewać się raczej znacznego przekroczenia uchwalonej kwoty, niżby najmniejszej oszczędności. Dochody etatu ministerstwa obrony krajowej, preliminowane w sumie 36,520 zł.

jem Walenty. — Gadałem, przyłóż pan czarną masę od Bernardynów, a w dwa dni się zagoi... Moja kobieta nie tak cierpiała, a nie radziła się nikogo i przeszło, ale panowie tylko do doktorów, więc niech im tam kraj.

Rzeczywiście, młody lekarz, przyjaciel pana Stanisława, zdecydował, że najlepiej przeciąć wrzód na twarzy, a przy tej operacyi trzeba kogoś do pomocy, posłano więc po sąsiada.

— Zlituj się — mówi, zdejmując materace z twarzy Stanisław — a nie będzie znaku?

— Nie a nie, to się tak zrośnie, że najmniejszego nie zostanie śladu, a tak musiałbyś cierpieć jeszcze tydzień albo i dłużej i kto wie, czy nie zostałaby szrama.

— Więcej kraj!

Pan Salezy trzymał miednicę z gąbką i ciepłą wodą, operacya odbyła się prędko, tylko odważny pan Stanisław, zobaczywszy krew, prawie zemdleł...

— Wody, octu... Sabinko, wody! — zaczyna krzyżeć Salezy, dobijając się do drzwi swojego mieszkania, i za chwilę przestraszona panienska wpada z temi przedmiotami do pokoju chorego. Zaczęto go trzeźwić, pryskając zimną wodą, a gdy przyszedł do siebie, mocno się zdziwił, zobaczywszy załzawione oczy nieznanego panienski, patrzące niespokojnie na niego.

— Chwała Bogu! — zawoła uradowana. — Myślałam że pan umiera!...

— Nieskończenie wdzięczny — odpowiada, uśmiechając się Stanisław. — Pani tak łaskawa... Aż mi wstyd doprawdy, że takim jestem tehorzem... Więcej na serwo myślała pani, że umieram?

— Niech się pan uspokoi — mówi nieco zażenowana, znali się bowiem o tyle, o ile pan Stanisław płacąc komorne, przychodził do nich i ledwie parę słów z nią zamieniał. — Ja pójdę przyrzadzić komple-

sy, jak każe doktor, proszę więc przysłać, ile razy trzeba będzie odmienić.

Ukloniła się lekko i wyszła...

Jestem przekonany — pisał w notatkach swoich Stanisław — że bliźna pozostanie na twarzy... Przynam się, że mu tego nie daruję... Co to jest, zeszedł człowieka w ten sposób... Czuję, że on ma pewien osobisty rachunek, widocznie stara się o pannę Stefanię... Śmieszny człowiek, bierze mię za rywala...

Poznałem się z nią przypadkiem na wieczorze i odrazu mi się nie podobała... Z powierzchności jest sobie niczego, chociaż zanadto okazała, instynktowo boję się wielkich i uczonych kobiet, bo zna je mi się musiałbym ich słuchać — a coż może być wstrętniejszego jak mąż sługa?... Dziwi mię nawet, dlaczego tak ubiegają się żony o władzę nad mężami... Rządzić safundą lub zerem niewielka satysfakcyja... Ta z sąsiedztwa to również musi być ziółko, taka duma w całym obejściu, myślałby kto, że to królowa, a to panie dobrodzieju biedota zbankrutowanego szlachcica... Wiejskie panie nasze mają w sobie za wiele fanaberyi, grzeczne ale znaj, kto ja... Wysłała z taką dumą... Jednakże taka narzucająca się jak panna Stefania, to jeszcze bardziej odpycha. Pamiętam na tym wieczorku formalnie podbojem wziąć mnie chciała. Kryję się za drugich, uciekam do innych pokojów, nie nie pomaga — wyszukuje mię, wyciąga do figury... To nawet było trochę żenującem. Potem chwytła mię niby przypadkiem mama i prawi w oczy takie komplementy, że trzeba być idiotą, aby uwierzyć, naprzykład to, że ja uroczę tańczę... A niechże cię moja pani odczę... ja uroczę tańczę, ja którego nieboszczka matka nazywała małym niedźwiadkiem... Och, och boli twarz, śmiać się nie mogę, a tak mi się chce...

(Dziś nastąpi)

wiecie tłumackim, pożar, który powstał w karczmie, pochłoniął w jednej chwili tę karczmę z całym urządzeniem, a nadto 8 zagrod włościańskich z zapasami i ruchomościami. Nieubezpieczoną szkodę oceniają na 5.100 zł. Przyczyną nieszczęścia tego było, jak się zdaje, rzucenie tlejącego cygara przez cieślę, który dach na karczmie pokrywał i który też padł ofiarą swej nieostrożności, albowiem silnie poparzony w kilka godzin ducha wyzionął. Poparzony się nadto mocno dwie inne osoby, które jednak pozostają przy życiu. — We wszystkich powyższych wypadkach pożaru zarządzono dochodzenie celem ukarania winnych.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Reichenu c. k. naczelny inżynier okręgowy marynarki wojennej, Józef Romako, w 54 roku życia. Zmarły zbudował kilka wielkich pancerników wojennych, a między innymi fregatę pancerną *Ferdinand Max*, która rozstrzygnęła słynne zwycięstwo pod Lisą. — W W. Neustadt zakończył życie generał major Ferdinand Dondorf, przeżywszy lat 76; w Getyndze znakomity historyk niemiecki Reinhold Pauli; w Belgrave-Square par Anglii markiz Conyngham, licząc lat 57.

— **Las podziemny.** W majątku lorda Normantona w pobliżu Crowland odkryto przy kopaniu gliny na przestrzeni blisko trzymorgowej a w głębokości 10 stóp pod poziomem okolicy, cały las. Niektóre drzewa w tym przedwiekowym borze są wybornie zachowane, między nimi dąb, 18 metrów długi. Drzewa znajdujące się w takim stanie, że dobrze jeszcze odróżnić można dąb od grabu. Najwięcej jest drzew jodłowych, lubo jodła ta różni się od dzisiejszej. Drzewa te tak stwardniały, iż można je wyciągać z gliny w całości.

— **O wielkim pożarze** w Nikolsburgu na Morawie doniósł nam wczoraj telegram. Z dzienników wiedeńskich dowiadujemy się, że już od tygodnia srożyły się w okolicy tego miasta groźne pożary i że w kilku wsiach, a następnie nawet w samym Nikolsburgu znajdowano listy z groźbą, iż pożary będą dalej wzniecane. Uwieszono człowieka poszlakowanego o pisanie tych listów. Faktem jest, że na parę dni przed wielkim pożarem w Nikolsburgu samym spłonęło w sąsiedniej gminie Fröllersdorf 30 domów, a w gminie Górnej Wysternicy 10 domów.

— **Przed sądem wojskowym** w Wirzburgu stawał przed kilku dniami 22-letni oficer pruski, porucznik ułanów br. Crailsheim, oskarżony o cały szereg nadużyć, jakich się dopuścił w służbie wobec podwładnych żołnierzy, a mianowicie rekrutów. Młody ten tyran od dwóch już lat wyrabiał sobie u żołnierzy „pogawę“ kułakowaniem ich, policzkowaniem i najpotworniejszym dokuczaniem im na rozmaity sposób. I tak n. p. szeregowca Weisa w czasie ćwiczeń gimnastycznych zawiesił na poręczniku (*Reck*), tak, że cały ciężar ciała zawisł na szczykach, podczas gdy biedak ręce trzymać musiał opuszczone. A wymierzył karę tę surową p. oficer za to, że Weis w skutek zmęczenia nie mógł na żądanie przełożonego ćwiczeń swych przedłużyć. Weis zeznał, że przez kilka dni musiał się leczyć a boleści okropne w skutek tej kary dokuczały mu przez czas dłuższy. Innych szeregowców bez słusznej przyczyny płażował niemilosiernie szabłą i policzkował, a kiedy ćwiczeni na zapytanie, czy boli, odowiedzieli: *Zu Befehl*, p. oficer niezmiernie się radował. Innych znówu zbil grubym powrozem, tak że jeden z nich, który też sprawę tę całą podał do wiadomości wyższych przełożonych, przez kilka miesięcy leczył się musiał i służby pełnić nie mógł. Szeregowca zaś Soellnera waleczny oficer z całej siły tart po uszach tak długo, aż krew strumieniem trysła. Kiedy szeregowiec Gleich, do żywego oburzony traktowaniem, jakiego doznał od swego przełożonego, zamierzył podać zażalenie do wyższej władzy, odważny dotąd oficer mocno się przestraszył i usiłował 5 markami okupić sobie przebaczenie Gleicha i na drodze pokojowej sprawę ubić. Gleich jednak odrzucił 5 markówkę pana oficera i sprawę przed właściwe forum wytoczył. Crailsheim skazany został na 4 i pół miesiąca fortecy.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 7 czerwca).

(L) Przewodniczący dr. Gnoński zaprosił pp. radnych na uroczystość Bożego Ciała, która w kościele archikatedralnym łacińskim odbędzie się jutro, w kościele zaś ruskim w niedzielę dnia 11 b. m., poczem p. Mochnacki przedłożył budżet funduszu szkolnego na r. b. Bez dyskusji uchwaliła Rada w dziale rozchodów następujące rubryki: A. Szkoły ludowe etatowe. I. Wymogi, któremi zarządza Rada szkolna okręgowa. Płace nauczycieli i nauczycielek, tudzież emolumenta w gotówce 85.600 zł.; emolumenta w naturze 1440 zł.; remuneracje katechetów 3100 zł.; mniejsze potrzeby szkolne i urzędowe 988 zł.; przybory naukowe 1500 zł.; wydatki na bibliotekę okręgową 100 zł.; rozmaite wydatki 100 zł. II. Wydatki, któremi zarządza reprezentacja miejska: Zaopatrzenie nauczycieli, nauczycielek i sług dawnego

etat 2892 zł.; płace i emolumenta sług szkolnych 2388 zł.; rozmaite wydatki 8316 zł. B. Szkoły ludowe nieetatowe: Szkoła u pp. Benedyktyniek ormiańskich 889 zł.; u Benedyktyniek łacińskich 1680 zł.; szkoła ewangelicka 685 zł.; szkoły izraelskie 147 zł.; szkoła przemysłowa 6520 zł.; szkoła handlowa 1910 zł.; zakład ciemnych 581 zł.; głuchoniemych 1228 zł. Czynsze najmu 19.950 zł.; koszta utrzymania ubikacyj szkolnych 1867 zł. Przy tej rubryce uczynił dr. Żuliński uwagę, że w szkołach ludowych po przedmieściach trzeba częściej niż dwa razy do roku myć podłogi, okna i drzwi; skonstatował bowiem mowa jako delegat sekcji, że przy dwukrotnem do roku myciu podłogi gromadzi się tyle pyłu i nieczystości w ubikacjach szkolnych, iż to wpływa niekorzystnie na zdrowie uczniów. Uchwalono dalej bez dyskusji: Opał ubikacyj szkolnych 3576 zł.; oświetlenie 10 zł. Szkoły średnie. Wyższa szkoła realna 11.722 zł.; gimnazjum Franciszka Józefa 8635 zł.; gimnazjum czwarte w zabudowaniu OO. Bernardynów 9858 zł. Subwencye dla szkoły muzycznej, Towarzystwa *Harmonii* po 500 zł.; dla szkoły gimnastycznej *Sokoła* 600 zł.; dla szkoły sług 50 zł., a dla szkoły garniearskiej pierwsza rata 1000 zł. Ogół wymogów funduszu szkolnego wynosi tedy 186.005 zł. Ogół dochodów zaś wynosi tylko 148.865 zł., a więc pokazuje się niedobór 37.140 zł. Cały ten niedobór jest jednak pokryty wartością pomieszczeń w naturze i wartością ubikacji szkół umieszczonych w budynkach miejskich, nie ma więc żadnego finansowego znaczenia. Przy budżecie funduszu szkolnego powzięła Rada bez dyskusji następujące ważniejsze rezolucyje:

Wzywa się magistrat, aby wykonywając uchwały Rady co do kreowania na odleglejszych przedmieściach nowych szkół ludowych, choćby nawet jednoklasowych, celem łatwiejszego wykonywania przymusu szkolnego, starał się tej uchwały dopilnować tak, iżby szkoły mogły wejść w życie z dniem 1 września r. b.

Wzwołano magistrat do czuwania nad tem, aby stróże pod zagrożeniem grzywny, tak przy wszystkich szkołach, jakoteż przy innych zakładach miejskich, czyścili chodniki wcześniej niż obecnie.

Wzwołano magistrat, aby przyspieszył pertraktacje co do wzajemnych stosunków między gminą a szkołą realną.

Wzwołano magistrat do czuwania, ażeby ubikacje OO. Bernardynów, wynajęte obecnie na pomieszczenie IV gimnazjum, mogły być i nadal użyte na cele gminne a względnie na pomieszczenie innej szkoły.

Ponieważ kilkakrotne rokowania magistratu z dyrektora szkoły realnej i Radą szkolną krajową co do uwolnienia nowowstępujących uczniów do I klasy realnej od połowy na gminę przypadającej opłaty szkolnej, dotychczas nie odniosły skutku, uchwalono przyspieszyć tę sprawę u władz właściwych.

Wzwołano także magistrat, ażeby na podstawie zebranych dat statystycznych i po zbadaniu statutu dążył do uregulowania taks wstępujących i czesnego od uczniów szkoły handlowej i przemysłowej a następnie przedłożył wnioski zniesienia lub zmodyfikowania tych opłat.

W zastępstwie nieobecnego dr. Ciesielskiego, przedłożył p. Mochnacki budżety funduszy zostających pod zarządem gminy. Fundusz dla kalek nieszczasn. św. Łazarza wykazuje czystego majątku 231.802 zł., rozchody wynoszą 13.697, dochody 12.784, niedobór wynosi zatem 913 zł., który ma pokryć komisya zarządzająca. Fundusz sierót chłopców ma majątku 42.900 zł.; dochody wynoszą 2171 zł., rozchody 2130 zł., jest zatem nadwyżka 41 zł. Fundusz sierót dziewcząt ma majątku 13.400 zł.; rozchody wynoszą 651 zł., dochody 716 zł., jest nadwyżka 65 zł. Fundusz inwalidów wojskowych wykazuje majątek w kwocie 17.393 zł., rozchody wynoszą 863 zł., przychody 863 zł. Fundusz pożyczkowy dla mieszczan rzemieślników imienia Franciszka Józefa wykazuje majątek w kwocie 29.664 zł.; rozchody wynoszą 598, dochody 1698 zł., nadwyżka 1100 zł. Fundusz pożyczkowy dla rzemieślników izraelskich posiada majątku 2959 zł., wydatki wynoszą 30, dochody 148 zł., nadwyżka 118 zł. Fundacja dr. Singera na stypendya dla uczniów medycyny posiada majątku 5760 zł.; rozchody wynoszą 203, dochody 292, nadwyżka 89 zł. Fundacja dr. Singera dla ubogich ma majątku 3900 zł.; rozchody wynoszą 180, dochody 206, nadwyżka 26 zł. Fundacja J. Franka dla nowożeńców ma majątku 600 zł.; dochody wynoszą 28 zł., a wydatków nie ma, bo ta fundacja wejdzie w życie dopiero wówczas, gdy odsetki od kapitału wynosić będą rocznie 50 zł. Fundacja Józefa Kolisehera dla uczniów szkoły przemysłowej ma majątku 200 zł.; rozchody i dochody wynoszą po 10 zł. Fundacye Maurycego Kulczyckiego na stypendyum dla sieroty chłopca z m. zakładu sierot ma majątku 1200 zł.; dochody wynoszą 60 zł., wydatków nie ma. Fundacja J. E. br. Floryana Ziemiałkowskiego na stypendyum dla terminatora rękodzielniczego ma

majątku 1272 zł.; wydatki wynoszą 60, dochody 73, nadwyżka 13 zł. Fundacja posagowa imienia Arcyks. Gizeli ma majątku 7500 zł.; wydatki i dochody wynoszą po 450 zł. Fundacja Stanisława Gosiewskiego posiada majątku razem 79.790 zł.; wydatki wynoszą 17.409 zł., dochody zaś 19.327 zł., jest więc nadwyżka 1918 zł. Fundacja Fr. Blanka dla rzemieślników ma majątku 26.100 zł.; wydatki wynoszą 255 zł., dochody 1405, nadwyżka 1150 zł. Fundacja Karola Kiselki dla chłopców ma majątku 2500, wydatków 125, przychodu 145, nadwyżka 20 zł. Fundacja K. Kiselki dla dziewcząt ma majątku 2120 zł.; wydatków 184, dochodów 125 zł., jest więc niedobór w kwocie 59 zł., który jednak ma pokrycie w dochodach roku zeszłego. Fundacja s. p. Romana Duchęńskiego dla rzemieślników ma majątku 89.471 zł.; wydatki wynoszą 24.558 zł., dochody zaś 26.254 zł.; jest zatem nadwyżka w kwocie 1696 zł.

Po załatwieniu tych budżetów uchwaliła Rada na wniosek komisji budżetowej (sprawozdawca p. Mochnacki w zastępstwie dr. Bilińskiego) następujące ważniejsze rezolucyje:

Ponowiono przypomnienie do magistratu, ażeby starał się przeprowadzić w komitetach kościelnych ubezpieczenie kościołów i budynków parafialnych od ognia, przynajmniej w takiej części, jakaby podług wartości z konkurencyi na gminę miasta przypadła.

Przypomniano magistratowi, aby czuwał nad utrzymaniem przez dzierżawców w dobrym stanie budynków w dobrach miejskich.

Wezwano magistrat, aby udał się do wys. Ministerstwa spraw wewnętrznych w sprawie niesłużnie na gminie ciążyących emerytur pensjonowanych funkcyjaryuszów straży policyjnej, a w razie nieprzychylniej odpowiedzi, wezwał syndyka do dania opinii, czy sprawę tę nie należałoby wytoczyć przed trybunałem administracyjnym.

Wezwano magistrat, aby udał się do wys. Prezydium Namiestnictwa z prośbą o zebranie komisji, któraby zajęła się ułożeniem instrukcyi w sprawie stosunku straży policyjnej do gminy.

Tytułem dodatku na utrzymanie szpitala głównego uchwalono kwotę 22.000 zł. a zarazem rezolucyje wzywające magistrat, aby udał się do Wydziału krajowego z prośbą o lepsze traktowanie chorych przez obie dyrekcye szpitalne w Lwowie i Kulparkowie.

Sprawę kredytu na przesklepienie Pełtwi odroczone.

W końcu wezwano magistrat, ażeby z ułożeniem budżetów na przyszłość w ten sposób się uporał, iżby najdalej do 1 października każdego roku mogły być przedmiotem obrad reprezentacyi miejskiej.

Na tem zakończono obrady nad tegorocznym budżetem, poczem wybrano przez aklamacyę pp. Dąbrowskiego, Russmana i dr. Gottlieba jako delegatów miejskich do komisji, która zajmie się urzędzeniem ewentualnego międzynarodowego targu zbożowego we Lwowie, w jesieni r. b.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Ogólne zgromadzenie członków** Towarzystwa wzajemnego ubezpieczenia w Krakowie. Po przemówieniu prezesa rady nadzorczej barona Bauma, streszczonem w wczorajszym numerze, rada nadzorcza zdawała sprawę z czynności Towarzystwa w dziale ogniowym i gradowym za czas od 1 kwietnia 1881 do 1 kwietnia 1882 r., z działu zaś ubezpieczeń na życie i Towarzystwa wzajemnego kredytu za czas od 1 stycznia 1881 do tegoż czasu 1882 r.

W dziale ogniowym zwrot dla stowarzyszonych z funduszu asekuracyjnego wynosi 519.799 złr. 46 ent. a w stosunku do wniesionych zaliczek 33 pre.

Fundusz rezerwowy powiększył się w stosunku do roku zeszłego o 83.042 złr. 57 ent. i wynosi obecnie 1.473.328 zł. 11 ent.

Cyfy te świadczą o potężnym wzroście działu ogniowego i o korzyściach wynikających ztąd dla ubezpieczonych.

Tak znaczny i niemal co rok zwiększający się zwrot zaliczek, zniżający coraz bardziej premie asekuracyjne, tak, że w stosunku do premij innych towarzystw asekuracyjnych stają się one najniższymi, powinny zachęcić wszystkich mieszkańców kraju, aby we własnym dobrze zrozumianym interesie jedynie w tej swojskiej na własnej ziemi wyrosłej i dla jej dobra pracującej instytucyi szukali ubezpieczeń mienia swego.

Wynik działu gradowego przedstawia się w tym roku o wiele korzystniej od rezultatu roku poprzedniego. W roku poprzednim straty dochodziły do 234.983 zł., w roku ubiegłym bilans dochodu z rozchodem wykazuje pozostałość w kwocie 2229 złr. 92 ent.

Ten pomyślniejszy wynik w bilansie wraz ze znacznymi wpływami do funduszu rezerwowego, wynoszącemi 37.252 zł. 94 ct. pozwolił na zupełne pokrycie niedoboru z roku zeszłego bez użycia nadzwyczajnych środków a nadto pozostał jeszcze fundusz rezerwowy żadnym długiem nieobciążony, wynoszący w tym dziale sumę 157.191 zł. 8 ct.

Nie przesadzając przyszłości, możemy żywić nadzieję, że reformy uchwalone na zeszłorocznem zgromadzeniu w statucie gradowym, a nadto zmiany sprowadzone w zarządzie, przez podział kraju na grupy według stopnia niebezpieczeństwa, oznaczonego na podstawie zebranych w tej mierze dat statystycznych, potrafią już w tym roku przyczynić się do uzyskania pomyślniejszych rezultatów.

Dział życiowy daje także w tym roku zwrot, chociaż mniejszy niż w roku zeszłym.

W dziale ubezpieczeń pośmiertnych zwrot ten wynosi 10 pre., a w dziale ubezpieczeń na dożywocie 7 pre.

To zmniejszenie się zwrotu spowodowanem zostało większą niż zwykle śmiertelnością, przechodzącą znacznie prawdopodobieństwo śmiertelności oparte na obliczeniach przeciętnych dat statystycznych, gdy jednak ściśle obliczone rezerwy dają dla wypłaty szkód zupełną rękojmię i ubezpieczonemu, tegoroczne wyjątkowe szkody zostały zupełnie pokryte, a nadto okazał się jeszcze zysk, który pozwolił przyznać zwrot powyżej wspomniany.

Towarzystwo wzajemnego kredytu rozwija się pomyślnie. Udziały podniosły się w roku ubiegłym w stosunku do roku poprzedniego o 46.194 zł. 44 ct. i wynoszą obecnie 605.626 zł. 23 ct., wkładki wzrosły także o 174.013 zł. 21 ct. i wynoszą obecnie 1.570.304 zł. 33 ct. Pożyczek udzielono w tym roku o 736.318 zł. 63 ct. więcej, razem zaś dano pożyczek 8.480.963 zł. 5 ent., jednakże dywidenda od udziałów wynosi w tym roku tylko 5 pre., z powodu opłacenia znaczniejszej kwoty zaległych podatków, które w skutek odrzuconych rekursów do niszczenia przypadły. Ponieważ cyfra udziałów znacznie się zwiększyła przez przystąpienie do Towarzystwa nowych członków i nie zachodzi potrzeba zasiłku z funduszu działu ogniowego, przeto zasiłek ten, który dawniej wynosił 100.000 zł., zredukowanym został do kwoty 50.000 zł.

Stopień rozwoju instytucyi wykazuje sprawozdanie rady nadzorczej porównaniem działań w trzech kategoriach ubezpieczeń roku 1881 z takimiż działaniami w roku 1870.

W r. 1870 wystawiono polic 65 213, w r. 1881 jest ich 173 315. Ubezpieczono wartości w r. 1870 w kwocie 180.000.000 zł., zaś w r. 1881 w kwocie 360.000.000 zł. Uzyskano zaliczek w roku 1870 w kwocie 428 000 zł., zaś w r. 1881 w kwocie 3.334 000 zł., a nadto przybyła nowa instytucya mająca obecnie obrotu przeszło 25.000.000 zł. Cyfry te dają wymowny obraz znakomitego rozwoju Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń.

Rada nadzorcza zawiadamia następnie zgromadzenie o dokonaniu wyboru pana Maksymiliana Łępkowskiego na dyrektora drugiego, na sześćlecie kończące się w roku 1888, w myśl §. 93 ustępu 6 statutu. Dokonane w październiku r. 1881 wybory na członków rady nadzorczej pp. Zenona Słoneckiego z obwodu Sanockiego, Edwina Hohendorfa z Brzeżańskiego, Stefana Preka z Rzeszowskiego i Czesława Kobozowskiego z Jasielskiego Rada nadzorcza sprawdziła i uznała za ważne.

W myśl przeszłorocznej uchwały zgromadzenia ogólnego, Rada nadzorcza wypracowała projekt utworzenia funduszu emerytalnego dla urzędników i sług Towarzystwa ubezpieczeń i Towarzystwa wzajemnego kredytu.

Z sumy 140.000 zł., przeznaczonej z funduszu działu ogniowego na subwencjonowanie tworzących się w kraju towarzystw zaliczkowych i innych ogólnie użytecznych stowarzyszeń, opierających się na solidarnej poręce, udzieliła Rada pożyczek do wysokości powyższej sumy.

Ze względu na pomyślny obrót interesów we wszystkich działach instytucyi, Rada nadzorcza przyznała wszystkim urzędnikom i sługom Towarzystwa według ich stanowiska odpowiednie remuneracye.

Rada nadzorcza kończy swe sprawozdanie gorącemi słowy wdzięczności i uznania dla Dyrekcji za niezmołodowaną pracę i poświęcenie dla instytucyi, która jej umiejętnemu i gorliwemu kierownictwu zawdzięcza ten wzrost, jakie sprawozdanie wykazało.

Koniec sprawozdania podamy w następnym numerze.

OSTATNIA POCZTA

Na popieranie przemysłu krajowego wstawia Wydział krajowy w budżet na r. 1883 30.000 zł.

Onegdaj złożył wręce Najj. Pana przy sięgę nowomianowany biskup wrocławski, ks. Herzog, którego część dycezyi, jak wiadomo, rozciąga się na Śląsk austriacki.

Na posłuchaniu poniedziałkowym przyjmował Najj. Pan deputację reprezentacji powiatowej brodzkiej.

Z Linzu telegrafują do *Fremdenblatu*, że Najj. Państwo wraz z arcyksiężniczką Waleryą przybędą około 15 b. m. na pobyt letni do Ischl, gdzie przygotowane są już apartamenty na przyjęcie Najdostojniejszych Osób.

Poniedziałkowa *Pol. Corr.* pisze: Jutro przed południem minister Szlavy pożegna się z urzędnikami skarbu. Tegoż dnia p. Kallay obejmie urząd. *Presse* pisze, że program wypracowany przez p. Kallaya został przyjęty. Z nowym ministrem kilku urzędników z ministerstwa spraw zagranicznych przejdzie do ministerstwa wspólnego skarbu. W gronie urzędników wydziału dla spraw Bosnii ma nastąpić puryfikacja przez powołanie młodych i zdolnych sił z ciała konsularnego. Nowy minister ma się udać do prowincyj zajętych, dla przypatrzenia się naczynnie tamtejszym stosunkom.

Do dzienników wiedeńskich donoszą z Pesztu, że podczas konferencji p. Tiszy z hr. Kallonym i hr. Taaffem w Wiedniu dotknięto między innymi sprawy wychodźstwa żydów. Przy tej sposobności objawiła się zupełna jednogodność wszystkich czynników konstytucyjnych. Zdecydowano również, że w razie potrzeby państwo użyje funduszy, celem przyspieszenia emigracji. Oba gabinety uważają sprawę tę za wspólną.

W sejmie węgierskim poseł Helfy uczynił wnioski, aby ze względu na sympaty, które Garibaldi zawsze okazywał dla narodu węgierskiego, sejm wyraził swoje współczucie z powodu śmierci Garibaldi, i aby prezes Izby przesłał oduowny wyciąg z protokołu Izby prezesowi parlamentu włoskiego. Minister Tisza oświadczył, opierając się przytem na precedensie z okazji śmierci Cavoura, że przyjmując pierwszą część wniosku, co do drugiej, jako nieużywanej w praktyce międzynarodowej, prosi Izbę, aby ją odrzuciła. Późem Izba jednogłośnie przyjęła w ten sposób zmodyfikowany wniosek Helfyego.

Na onegdajszym posiedzeniu klubu stronnictwa rządowego w Budapeszcie referent Berzevichy streszczył w ten sposób stanowisko komisji petycyjnej w sprawie petycji komitatu szatmarskiego, domagającej się zarządzenia środków zaradczych przeciw napływowi żydów rosyjskich, że w zasadzie chronienie się żydów na terytorium węgierski musi być dozwolone. Dep. Dobranszky wyraził nadzieję, że jeśli względy humanitarne nie pozwalają na wzbronienie żydom wstępu na ziemię węgierską, zarządzić się przynajmniej powinno temu, aby żaden z nich w niej nie pozostał na zawsze. Dep. Wahrman utrzymuje, że obawa, iż żydzi przeniosą się masami z Rosyi do Węgier, jest przesadną. Stwierdził to także prezes gabinetu Tisza i rozwijał zasady, na jakich rząd chce pogodzić względy humanitarne z bezpieczeństwem kraju. Nadużyć ze strony wychodźców żydowskich, któreby do rozruchów doprowadzić mogły, nie należy się obawiać.

Dzisiaj miała rozpocząć się w pełnej Izbie dyskusja nad powyższą petycją.

Z Petersburga donoszą, że rozkazem carskim ogłoszonym w organie urzędowym, komisja wojenno-śledcza, istniejąca przy warszawskim generał-gubernatorze, została zwinięta.

Dzienniki berlińskie podają listę osób, które mają przybyć do stolicy niemieckiej na chrzest prawnuka cesarskiego. Oprócz Najdostojniejszego Cesarzowicza Rudolfa i Jego małżonki spodziewani są: Wks. Sasko-Wajmarski, książę Sasko-Koburski, książęta holztyńscy Christiani i Günther, księżniczka Adelajda i księżniczka Karolina-Matylda. Dalej oczekiwani są król saski i król włoski, przyjazd ich jednak nie został jeszcze urzędownie zapowiedziany. Dzienniki

podnoszą, że przez przyjazd Najd. Cesarzewiczowstwa austriackiego złożony zostanie nowy i wymowny dowód serdecznej przyjaźni łączącej cesarstwo niemieckie z monarchią Habsburską, oraz kładą na to szczególny nacisk, że przez przyjazd króla Humberta pokojowa polityka ks. Bismarcka została by znacznie wzmocniona.

Ks. Bismarck powrócił onegdaj wieczorem do Berlina. Zdaniem dzienników wezmie on niezawodnie udział w rozprawach przy drugim czytaniu przedłożenia o popole tytoniowym, które odbędzie się w piątek lub w poniedziałek. Komisja parlamentarna zredagowała przedwczoraj sprawozdanie w tym przedmiocie.

Według dzienników peszteńskich rozprawy przeciągną się dni kilka, gdyż do głosu zapisało się wielu mowców, a w ich liczbie także znany z swych antypatyj żydowskich Istoczy. Prezes gabinetu Tisza ma zamiar przy tej sposobności wyjaśnić stanowisko rządu i oświadczyć stanowczo, że wszelką agitację zmierzającą do wywołania antyżydowskich zaburzeń będzie zmuszonym uważać za zamach na honor Węgier i według tego postępować.

Z Pesztu telegrafują, że za zezwoleniem p. ministra spraw wewnętrznych żydzi majątniejsi zarządzili składkę dla wyznaczenia nagrody w sumie 5000 zł., temu kto zaginioną Esterę Solymosi odszuka bądź żywa bądź umarła. Nagrodę tę otrzyma ewentualnie Estera Solymosi, gdyby dobrowolnie zgłosiła się w sądzie. Nadprokurator Kozma udał się osobiście do Tiszas-Esslar, celem przyspieszenia śledztwa zarządzonego w sprawie tej dziewczyny. Dla zrozumienia rzeczy przypominamy, że w sejmie węgierskim wytoczono przed kilkunastu dniami sprawę tej dziewczyny, rzucając podejrzenie na żydów, że ją uprowadzili i zamordowali.

Z Tryestu telegrafują do *Pol. Cor.*, że śmierć Garibaldi wywołała wielkie wrażenie w tamtejszych kołach włoskich. Dziennik *Indipendente* wyszedł w żałobnych obwódkach, na niektórych domach powieszono czarne chorągwie, tu i ówdzie podwoływano koncerty, zabawy i przedstawienia teatralne. W jednym z ogrodów publicznych policya była zmuszona aresztować kilku młodzieńców, którzy podlegali zgromadzoną publiczność do rzucenia się na muzykantów wzbraniających się zaniesienia „w dniu ogólnej żałoby” popisów muzycznych.

Ks. biskup wrocławski, udając się do Wiednia, zatrzymał się w Raciborzu, gdzie go przyjmowała deputacja duchowieństwa. W przemowie swej pochwalił gorliwość, ofiarność i wierność dla Stolicy Apostolskiej duchownych i wiernych Górnego Ślązka, a w końcu zapewnił, że Polacy szlasy nie mniejsze mają prawo do jego miłości ojcowskiej i pieczołowitości, jak Niemcy, dlatego też staraniem jego usilnem będzie, życzeniem i potrzebom Polaków katolików na Ślązku jak najsumienniejsze zaradzać.

Arabi-basza stara się tak urządzić, ażeby komisja Porty wysłana do Kairu zastała fakta dokonane i musiała się z niemi liczyć. Jak wczoraj doniesiono, rozkaz zaniesienia obwarowań Aleksandryi przybył zapóźno, gdyż wały zostały już z największym pośpiechem naprawione i uzbrojone. Obecnie donoszą, że Arabi przesłał do Kedywa pismo, wzywające go otwarcie do abdykacji.

Z Paryża donoszą, że ambasador turecki miał długą konferencję z Freycinetem, prosząc o odroczenie konferencji, ponieważ po wysłaniu Derwisza baszy, narada mocarstw mogłaby być potrzebna dopiero w razie nieudania się jego misji. Według telegramu *Köln. Ztg.* Freycinet miał podobno zgodzić się na odroczenie.

Zdaje się również, że i Rosya zgadza się z myślą odroczenia konferencji. W części nakładu podaliśmy wczoraj telegram petersburski donoszący, że w kołach rządowych rosyjskich utrzymują, iż rząd turecki, wnosząc odroczenie aż do wyniku misji Derwisza-baszy, jednocześnie porozumiewa się z każdym rządem osobno względem zezbrania się konferencji na wypadek, gdyby misja Derwisza-baszy zawiodła. *Journal de St. Petersburg* pisze, że o właściwym odroczeniu nie może być mowa, ponieważ termin zezbrania się konferencji nie był jeszcze oznaczony. Gdyby jednak udało się pełnomocnikom tureckim przywieść do poddania się egipskich buntowników, to zawsze jeszcze potrzeba będzie obmyślić środki zapobieżenia na przyszłość podobnym wypadkom i określić bliżej międzynarodowe stanowisko Egiptu, które to kwestye muszą być zachowane do decyzji mocarstw europejskich.

Według telegramu z Londynu miał Arabi basza powiedzieć korespondentowi dziennika *Standard*, że posiada sympaty we wszystkich warstwach narodu i że on i jego stronnicy nie sobie robią z pogródki i obietnic Francji i Anglii, polegając jedynie na uznaniu ze strony sułtana, którego woli są posłusznymi.

Telegram z Konstantynopola, który umieściliśmy w części nakładu wczorajszego numeru, prostuje poprzednie doniesienie o składzie misji tureckiej. Wiadomość, że Serwer basza wyjechał także z Derwiszem baszą okazała się mylną.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Frysztak, 6 czerwca. PP. ministrowie hr. Taaffe i hr. Falkenhayn zwiedzili dzisiaj w towarzystwie hr. Larischa arekysiążące i larischowskie huty wraz z zakładami koksu w Karwinie, tudzież browar tamtejszy, a następnie po zwiedzeniu stadnin w okolicy udali się do Bogumina i powracają do Wiednia.

Paryż, 6 czerwca. Minister skarbu Leon Say miał wczoraj w St. Quentin mowę, w której powiedział, że według otrzymanych doniesień widoki zbiorów są bardzo pomysłne, urodzaj zatem zapobiegnie wyjściu znacznych kapitałów za granicę, ułatwi obroty handlowe i pozwoli na zredukowanie stopy procentu w r. 1883, a wówczas okaże się, co będzie można przedsięwziąć względem długu publicznego.

Londyn, 6 czerwca. Do agencji Havasa donoszą z Londynu, że w kołach politycznych tamtejszych sądzą, iż nawet dla skuteczności misji tureckiej potrzebnem jest, ażeby konferencja w sprawie egipskiej zebrała się i stwierdziła przez to jedność mocarstw i Turcji. Lord Granville ma w tym duchu odpowiedzieć na oznajmienie Porty o wysłaniu Derwisza-baszy.

Konstantynopol, 6go czerwca. Agencja Havasa donosi, że Porta otrzymała wczoraj odpowiedź Niemiec, Rosyi i Włoch na okólnik z d. 3 b. m. Rząd niemiecki odpowiada, że zaproszenie na konferencję otrzymał dopiero d. 2 b. m. i nie odpowiedział jeszcze na nie urzędownie, a ponieważ Niemcy nie są bezpośrednio w Egipcie interesowane, wstrzymują się zatem z odpowiedzią na notę Porty aż do porozumienia się z mocarstwami. Rządy rosyjski i włoski odpowiedziały, że zastosują się do decyzji pozostałych mocarstw.

Ambasadorowie angielski i francuski prawdopodobnie dzisiaj uczynią nowe przedstawienie u Porty. Zapewniają, że admirałowie eskadr francuskiej i angielskiej towarzyszyć będą Derwiszowi-baszy do Kairu.

Petersburg, 7 czerwca. (Tel. prywatny.) Polemika dziennikarska w kwestyi zwołania tak zwanego Ziemskiego Soboru trwa ciągle. Organ Aksakowa występuje w dłuższych artykułach przeciwko wywodom Katkowa, którego zdaniem wznowienie tej instytucji byłoby ustępstwem uczynionem stronnictwu rewolucyjnemu.

Wykryto ogromne nadużycia w zarządzie kopalń altajskich, zostających pod dyspozycją kancelaryi carskiej. Fakt ten sprawia wielkie wrażenie. Wysłano na miejsce komisję.

Powołanie szefa sztabu generalnego Obruczewa na miejsce generała Totlebena nie jest nieprawdopodobnem.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 czerwca 1882, godzina 1 m. 45.
 Losy kredytowe 176 75, Weg. akcje kredytu 318 —, Akcje anglo-aust. 123 50, Akcje banku Union 122 75, Akcje kolei Karola Ludwika 318 —, Akcje kolei północnej 275 —, Akcje kolei południowej 149 —, Akcje kolei Alford. 173 —, Akcje kolei Elzbiety 210 25, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 172 25, Akcje kolei węg. północno-wschodniej 163 75, Wiedeńskie losy 127 —, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie 96 40, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 100 50, Losy regulacji Cissy 109 50, Losy tureckie 26 75, Węgierska renta 119 80 Akcje banku związkowego 114 50, Akcje banku obrotowego —, Akcje kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1 21 —, Węgierskie losy 117 50, Marka niemiecka —, Uspობienie silne.

Wiedeń, 6 czerwca 1882, godz. 5 m. 30,
 Akcje kredytowe —, Anglo-Austr. —, Akcje banku Union —, Kolej Karola Lud. —, Południowa —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny 102 25, Losy z roku 1860 —, Napoleondor 9 52 1/2, Rubel papierowy —, Uspობienie —.

Wiedeń, 7 czerwca 1882, godz. 10 min 50,
 Akcje kredytowe 326 50, Anglo-Austriackie 124 50, Unionbank 123 80, Kolej Karola Ludwika 318 —, Południowa 148 50, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy o r 1860 —, Napoleondor 9 52 1/2, Rubel papier. 1.21. Uspობienie bardzo silne.

Telegramy zbożowe z d. 6 czerwca Wiedeń:
 Pszenica za 100 kilogr. 12 — do 12 50 zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita pr. 10.000 liter procent 32 25 do 32 50 zł.
 Bud-a-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 10 75 do 10 77 zł., rzepak (sierpień-wrzesień) — do 13 12 zł. — Berlin: Pszenica żółta (na maj czerwiec) 216 — m., żyte — m., spirytus 57 30 m., olej rzepakowy 44 80 m., — Szecczin: Pszenica — rzepak —, — Paryż: maki 159 kilogr. 62 25 fr., olej rzepakowy 70 — fr., spirytus — fr. — Wroclaw: Pszenica —, żyte —, owies —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia: Pszenica —.

Odpowiedzialny redaktor Władysław Łoziński

Do dzisiejszego numeru dołącza się „Przewodnik naukowy i literacki” za miesiąc czerwiec dla prenumeratorów cało- i półrocznych.

Spostrzeżenia meteorologiczne
 z dnia 7 czerwca 1882 o godzinie 7 rano.
 Barometr 735,6mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 16,4°C. Psychrometr wilgotny 14,8°C. Prężność pary 11,6mm. Wlęgod 83%. Zachmurzenie 10. Wiatr W1 Ozon 8
 Temperatura powietrza 13,1° R.
 Barometr idzie w górę.
 Stan barometru nad poziomem morza 760,2m

Przyjechali do Lwowa.
 dnia 7 czerwca 1882 r.
Hotel George'a
 Pp. A. Agopsowicz z Bazaru B. Br. Schönberger z Wiednia. E. Merta z Wiednia. A. Celewicz z Tarnopola

Hotel Europejski.
 Pp. A. de Sedlaezek z Opawy. B. Singer z Wiednia. J. Baumgarten z Wiednia i Veneziani z Paryża. M. Berg z Paryża. M. See z Paryża. Dr. A. Stern z Wiednia.

Hotel Angielski
 Pp. J. Krzyżanowski. z Lisek. Z. Madejski z Stopnicy. K. Lewicki z Sanoka. S. Heuzel z Szodomyi.

Hotel Langa,
 Pp. R. Paschka z Czerniowiec. O. Vekl z Wiednia. N. Katz z Wiednia.

Hotel Krakowski
 Pp. S. Dzbański z Schodnicy. H. Zbiezchowski z Zółkwi. L. Morawski z Paryża

Hotel Warszawski.
 Pp. S. Antoniewicz z Rosyi. Wesely z Krakowa.

Pociągi kolejowe.
Przychodzą do Lwowa.
 (Według południka peszteńskiego.)
Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).
Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).
Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godz. min. 8 rano (pociąg mieszany); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mieszany).
Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południa (pociąg mieszany).
Z Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz. wieczór.

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka perzteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mieszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min.

50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mieszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mieszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mieszany).

Źródło Arcyksiężny Stefani SZCZAW KRONDORFSKI.

Najczystszy i najobfitszy szczaw alkaliczny, najlepszy napój stołowy i orzeźwiający, szczególnie wypróbowana woda lecząca przeciwko katarom organów oddechowych i chorobom tra-

wienia i pęcherza. — Do nabycia u W. Marszałkiewicza i we wszystkich handlach wód mineralnych. Przedsiębiorstwo wód mineralnych Kahl i Sp. w Krondorfie pod Karlsbadem.

W LWONICZU

ordynuje jako lekarz Zakładu

Dr. Klemens Dębicki

b. asystent kliniki w Uniwersyt. Jagiellońskim.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 6 czerwca 1882.

Table with columns for 'Akcyje za sztukę', 'Listy zast. za 100 zł.', 'Listy dłużne za 100 zł.', 'Obligacje', 'Losy miasta Krakowa', 'Monety'.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 3 czerwca 1882.

Table with columns for 'Dług państwa', 'Obligacje', 'Akcyje', 'Losy'.

Table with columns for 'Kurs żłota', 'Izby handlowej i przemysłowej', 'Telegrafowany kurs wiedeński'.

DZIENNIK W BRZĘDOWY.

Konkursa.

L. 493/R.S.O. (3698 1-3) C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza konkurs a) na posadę nauczyciela starszego przy szkole 4 klasowej mieszanej w Tuchowie z płacą roczną 450 zł.

L. 21522. (3963) Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, jako zarządca fundacji śp. Wincentego Łodzia Ponińskiego dla czeladników rzemieślniczych rozpisuje niniejszem w myśli postanowień statutów fundacji konkurs do losowania czterech premii.

L. 4745. (3984 1-3) C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwotę 350 zł a. w. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności n. k. 50 w Człobaniszczynie, dłużniczki Maryi Winiarskiej własnej, dnia 12 czerwca, 11 lipca i 9 sierpnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwzięta będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny wywołania kwotę 650 zł. wynoszącej pozbyta zostanie. Wadyum wynosi 65 zł., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

giej po południu wnieść odnośne prośby do Wydziału krajowego we Lwowie z dołączeniem dowodów, iż posiadają warunki wyżej oznaczone a więc z dołączeniem: 1) Metrykę chrztu, 2) świadectwa ukończonej nauki rzemiosła i uzdolnienia do samodzielnego wykonania onego stwierdzonego przez przełożonego odnośnej korporacji (cechu) i majstra, u którego pracują, 3) świadectwa ubóstwa i świadectwa moralności stwierdzonych w sposób powyżej ad d) określony. Prośby, które nadejdą do Protokołu Wydziału krajowego po terminie wyżej oznaczonym nie będą uwzględnione. We Lwowie dnia 16 maja 1882.

Licytacje.

L. 4746. (3983 1 3) C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 40 zł. 82 ct. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności n. 122 w Petrykowie dłużnika Franciszka Lewickiego własnej, dnia 12 czerwca, 18 lipca i 9 sierpnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwzięta będzie, i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 100 zł. a. w. wynoszącej pozbyta zostanie. Wadyum wynosi 10 zł., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

L. 3055. (3975 1-3) W dniach 22 czerwca, 20 lipca i 22 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod n. k. 5, 13 subrep. 63 w Hrusiatyczach położonej, dłużnika Senia Wysoczyńskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 3 rat po 37 zł. 76 ct. i resztującej sumy 570 zł. a. w. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 800 zł., wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej. Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Chodorów dnia 5 maja 1882.

L. 3054. (3974 1-3) W dniach 22 czerwca, 20 lipca i 22 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. k. 49 subrep. 56 w Hrusiatyczach położonej, dłużnika Peda Basarab własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 3 rat po 32 zł. 50 ct. i sumy 470 zł. 9 ct. a. w. z pn., każdym razem o godz. 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 700 zł. Wadyum 70 zł. Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Chodorów dnia 5 maja 1882.

L. 3053. (3973 1-3) W dniach 22 czerwca, 20 lipca i 22 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. k. 25 subrep. 5 w Holdowicach położonej, dłużniczki Matłwiji i Jewdochy Steciów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 4 rat po 25 zł. 38 ct. i resztującej sumy 384 zł. a. w. z pn., każdym razem o godz. 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 800 zł. Wadyum wynosi 80 zł. Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Chodorów dnia 5 maja 1882.

L. 1804 (3970 1-3) W dniach 22 czerwca, 20 lipca i 22 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod n. k. 31 subrep. 21 w Wierzbicy położonej, dłużnika Mykiety Aleksandrowicza własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 300 zł. a. w. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 800 zł. Wadyum wynosi 10 procent. Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Chodorów dnia 24 kwietnia 1882.

L. 3052 (3972 1-3) W dniach 22 czerwca, 20 lipca i 22 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. k. 25 subrep. 84 w Hrusiatyczach położonej, dłużnika Iwasia Weres własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 18 rat po 18 zł. w a. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 700 zł. Wadyum 70 zł. Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Chodorów dnia 5 maja 1882.

L. 3050 (3971 1-3) W dniach 22 czerwca, 20 lipca i 22 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności wedle wykazu hipotecznego l. 130 w Kutach położonej, dłużniczki Maryi Tracz zam. Macharskiej własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 zł. w a. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 400 zł. Wadyum wynosi 40 zł. a. w. Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Chodorów dnia 7 maja 1882.

L. 3052 (3972 1-3) W dniach 22 czerwca, 20 lipca i 22 sierpnia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod n. k. 5, 13 subrep. 63 w Hrusiatyczach położonej, dłużnika Senia Wysoczyńskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie 3 rat po 37 zł. 76 ct. i resztującej sumy 570 zł. a. w. z pn., każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedana będzie. Cena szacunkowa 800 zł., wadyum wynosi 10 proc. ceny szacunkowej. Resztę warunków w tutejszej registraturze. C. k. Sąd powiatowy. Chodorów dnia 5 maja 1882.

L. 3466. (3913 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Starem mieście ogłasza, że w celu wydobycia pretensyi w kwocie 108 zł. a. w. z ods. tkami po 25 pr. od dnia 17 września 1872 bieżącymi, kosztami spraw w ilości 1 zł. 80 ct., tudzież kosztów egzekucyi w kwotach 2 zł. 83 ct., 7 zł. 31 ct. i 5 zł. 86 ct. a. w. już przyznanych, dalej kosztów tego podania, które w ilości 3 zł. 36 ct. przyznaje się, w dniach 23 czerwca, 24 lipca i 24 sierpnia 1882 o godzinie 11 przed poł. odbędzie się sprzedaż realności pod l. k. 99 rep. 128 w Hołowecku dłużnika Wasyla Dudycza własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem de pres. 1 lipca 1875 l. 3136 zastawnie opisanej na 160 zł. ocenionej. Warunki licytacyjne przewidziane być mogą w tutejszej registraturze. Stare miasto dnia 26 sierpnia 1876.

L. 2235. (3958 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia kwoty 43 zł. a. w. z pn. przez Mikołaja Mantynę przeciw nieobjętej masie Semena Mantyny i Annie Mantynę wywalczonych, odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 20 lipca, 22 sierpnia i 21 września 1882 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż dwóch kawałków pola do gospodarstwa pod l. 161 w Niestanicach należących.

Cena wywołania 90 zł., wadyum 9 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy. Radziechów dnia 22 kwietnia 1882.

L. 1591. (3956 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w ilości 12 rat a 12 zł. i jednej raty 12 zł. 16 ct. a. w. z pn. odbędzie się licytacja realności pod l. k. 3 st. 28 now. w Kołodrubach, wykazem hip. l. 38 księgi gruntowej tejże gminy objętej, dłużnika Fedia lub Teodora Fedaka własnej, na trzech terminach, a to dnia 21 czerwca, 29 czerwca i 18 lipca 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w biurach tegoż sądu.

Termin ułatwiających warunków dnia 31 lipca 1882 tamże. — Cena wywołania 350 zł. a. w., wadyum 10 procent ceny wywołania w gotówce. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisanie i protokół oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem p. Antoniego Górskiego w Komarnie.

Z c. k. Sądu powiatowego. Komarno dnia 26 marca 1882.

L. 4747. (3952 2—3)

Dnia 22 czerwca, 3 sierpnia i 7 września 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Krzywcu pod l. k. 20 do Ołexa Rudeka należące, ciała tabularnego niestanowiącej, celem zaspokojenia kwoty 32 zł. a. w. z pn. na rzecz Mendla Rosenberga.

Cena szacunkowa 124 zł. a. w., wadyum 12 zł. 40 ct. a. w. Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego. Sołotwina dnia 31 grudnia 1881.

L. 7121. (3954 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bolechowie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Izaaka Rubina przeciw Józefowi Łatyk pto 100 zł. z pn. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa części realności pod l. 28 w Wołoskiej wsi położonej, Józefa Łatyka własnej, ciała tabularnego stanowiącej i ocenionej pod następującymi warunkami:

Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się dwa terminy, a mianowicie na dzień I 3 lipca, II 3 sierpnia 1882, każdym razem o 10 godzinie rano.

Przy tych dwóch terminach części realności tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedane zostaną.

Za cenę wywoławczą części realności ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 245 zł. a. w. — Wadyum wynosi 1/10 części ceny szacunkowej gotówką, lub papierami wartościowymi. Gdyby te części realności w powyższych dwu terminach wyżej lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 5 września 1882 o godzinie 3 po południu z tem oznajmieniem, że niestanowiący na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą Resztę warunków licytacyjnych w registraturze przejrzeć można.

O tem zawiadamia się obydwie strony wierzycieli na realności ubezpieczonych, a tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna doręczona nie została, lub którzyby dopiero po dniu 12 sierpnia 1879 prawo zastawu na

realności tej uzyskali, przez kuratora w osobie p. Kajetana Winogrodzkiego ustanowionego. Bolechów dnia 24 września 1881.

L. 2882. (3955 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Pinkasa Amstera przeciw Iwanowi Fedkowiczowi w kwocie 16 zł. 40 ct. w dniach 14 lipca, 17 sierpnia i 22 września 1882 publiczna sprzedaż realności pod l. 8/50 w Borysławce położonej, każdym razem o 10 godzinie rano w kancelaryi tut sądu z ceną wywołania 340 zł. a zakładem 34 zł. przeprowadzoną będzie. Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie poniżej długów hipotecznych.

Nabywca obowiązany będzie położyć ceny kupna zaraz po licytacji złożyć. Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przegłądać. Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila. Dobromil dnia 15 maja 1882.

L. 1973. (3957 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia 336 zł. a. w. z pn. przez ks. Grzegorza Jasińskiego przeciw masie leżącej po Markusie Meizeles i przeciw Chawie Meizeles wywalczonych, odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 19 lipca, 23 sierpnia i 22 września 1882 zawsze o godzinie 11 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod l. 14 w Witkowie nowym położonej.

Cena wywołania 500 zł., wadyum 50 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy. Radziechów, dnia 17 kwietnia 1882.

L. 1812. (3927 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie kosztów sądowych i egzekucyjnych w sprawie Altera Goldwertha przeciw Kiczyle Hałuszko o 50 zł. a. w. odbędzie się publiczna licytacja w sądzie tutejszym realności dłużnika w Międzygórzu pod nr. k. 48 w terminach to jest dnia 7 sierpnia, 4 września i 9 października 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 125 zł. 50 ct. Akt opisanie i oszacowanie, tudzież warunki licytacji do przejrzania w registraturze. Monasterzyska dnia 17 kwietnia 1882.

L. 3267. (3947 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyśle ogłasza, że w sprawie Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie przeciw spadkobiercom Edwarda hr. Dzieduszyckiego, celem zaspokojenia sum 2441 zł. 85 ct. 1878 zł. 35 ct. 12475 zł. 75 ct. 4342 zł. 37 ct. i 1772 zł. 33 ct. w. a. z pn. odbędzie się w dniach: 20go lipca, 17go sierpnia i 14go września 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż dóbr Cykwo (wojtostwo) w powiecie Przemyskim położonych, jak Dom. 370 pag. 355 n. 17 haer. s p Edwarda hr. Dzieduszyckiego własnych, pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 46 505 zł. w. a.

2. Wadyum wynosi 5 pr. ceny wywołania, mianowicie 2325 zł. 25 ct. w. a.

3. W pierwszych dwóch terminach dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane, w trzecim zaś także niżej ceny, lecz tylko za taką sumę, która na zupełne zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa kredyt. wystarczy.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny, można w tusądowej registraturze przejrzeć. Przemyśl, dnia 26go kwietnia 1882.

L. 2608. (3904 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu: 6 lipca i 3 sierpnia 1882, o godzinie 10 przed południem, celem zaspokojenia wierzytelności Henryka Borgera w ilości 272 zł. 89 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 121 w Międzybrodziu ad Lipnik w powiecie Białym położonej Pawła Stwory własnością będącej

Cenę wywołania stanowi kwota 1863 zł. 42 ct., poniżej której realność na powyższych terminach sprzedaną nie będzie. Wadyum wynosi 200 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomych wierzycieli, oraz tych, którzyby rezolucyi pozwalającej licytacji przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy dr. Jan Ehrler. Biała, dnia 5 kwietnia 1882.

L. 2563. (3907 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowie podaje do wiadomości, że w dniu: 18 lipca, 18 sierpnia i 19 września 1882 odbędzie się w sądzie tutejszym, każdym razem o go-

dzinie 10 z rana, na zaspokojenie należności Natana Zimenta, prawonabywcy Mojżesza Feita w kwocie 100 zł. z pn. publiczna sprzedaż 3/8 fizycznie niewydziałonych części realności pod l. 306 w Kolbuszowie położonej, nietabularnej, spadkobierców Leizora Zaleschütza własnej.

Cena szacunkowa 609 zł. wadyum 60 zł. Realność ta na pierwszym i drugim terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim nawet niżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt zastawniczego opisanie i oszacowania można w registraturze przejrzeć.

Kolbuszowa, 15 maja 1882.

L. 5764. (3901 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu niniejszem wiadomo czyni, iż celem ściągnięcia pretensyi Aby Stolzenberga w kwocie 79 zł. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu: 11 lipca 1882, o godz. 9 rano relicytacja realności pod l. c. 142 w Płotczyce wedle wykazu hipotecznego 197 dłużnika Piotra Tomaszewskiego własnej, przy którym to terminie realność ta i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 783 zł. wadyum wynosi 78 zł.

Ekstrakt tabularny i bliższe warunki przejrzeć można w ts. registraturze. Tarnopol, 30 kwietnia 1882.

L. 3514. (3950 2—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 10 lipca, 14 sierpnia, 18 września 1882 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż nie hipotecznych realności pod Nr. rep. 89 i 130 w Suchej Józefa Świętka, składających się z 1 morga 119 sążni kwad. gruntu ornego, tudzież z 6 morgów gruntu ornego, łąk pastwisk i krzaków, każdej z osobna na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim niżej takowej.

Cenę szacunkową stanowi 850 zł. Wadyum 85 zł.

Resztę warunków przegłądać można w tutejszej registraturze.

Slemień 20 października 1881.

L. 4746. (3951 2—3)

Na dniu 6 lipca, 3 sierpnia i 7 września 1882 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Zurakach pod l. k. 247 do Karola Huminkiewicza należące, ciała tabularnego nie stanowiącej, na rzecz Mendla Rosenberga pto. 25 zł. 26 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa 94 zł. w. a.

Wadyum 10 zł. w. a. Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego. Sołotwina dnia 31 grudnia 1881.

L. 71. (3949 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się dnia 17 lipca, 21 sierpnia i 25 września 1882 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. kons. 171 w Krzeszowie, składającej się z 4 morgów gruntu, domu mieszkalnego wraz z stajnią, piwnicą i stodołą Tomasza Kawy własnej, niehipotecznej na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim niżej takowej.

Cenę szacunkową stanowi 940 zł., a wadyum 94 zł.

Resztę warunków przegłądać można w tutejszej registraturze.

Slemień 30 października 1881.

L. 4748. (3953 2—3)

Na dniu 6 lipca, 3 sierpnia i 7 września 1882 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Zurakach pod l. k. 60 do Petra Wynyczuka należące, ciała tabularnego nie stanowiącej, na rzecz Mendla Rosenberga pto. 25 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa 165 zł. w. a. Wadyum 16 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze. Z c. k. sądu powiatowego. Sołotwina dnia 30 grudnia 1881.

Upadłości.

31. 3645. (3869 3—3)

Bom f. f. Bezirksgericht Tysmienica wird bekannt gegeben, daß in Angelegenheit des über das Vermögen des Israel Horsowski aus Tysmienica eröffneten Konkurses zur Befähigung des einstweiligen und eventuell zur Wahl eines neuen Massverwalters, sowie zur Wahl des Stellvertreters derselben und Gläubigerausgleiches die Tagfahrt auf den 9 Juni 1882 um 9 Uhr früh eröffnet wird. Tysmienica 31 Mai 1882.

Moszyński, Konkurskommissär.

L. 4379. (3939 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy jakoteż i na

nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ust. konk. z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. pp. położony majątek M. A. Allerhand, kupeca w Brzeżanach.

Kierownictwo tego konkursu poruczamy c. k. sądziemu powiatowemu w Brzeżanach panu Ottokarowi Anson, jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy adwokata krajowego Dra. Gottlieba w Brzeżanach, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy, i tegoż zastępcy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznaczamy termin na dzień 12 czerwca 1882 o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach, odbyć się mający.

Ktokolwiek chce wystąpić z pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, jako wierzyciel konkursowy, powinien takową, chociażby o nią spor był w toku, zgłosić w tym c. k. sądzie obwodowym, lub w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach wedle przepisu ust. konk. pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 27 lipca 1882 i podać ją na terminie na dzień 17go sierpnia 1882 o godzinie 10tej przedpołudniem w c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysłuży prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie tym ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej gazety Lwowskiej.

Złoczów, dnia 27 maja 1882.

L. 4064. (3938 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy, jako też na nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. pr. p. położony majątek zmarłego dnia 11 kwietnia 1882 roku Antoniego Tomaszewskiego, cukiernika w Brodach.

Kierownictwo tego konkursu poruczamy c. k. sądziemu powiatowemu rady sądowi krajowego panu Franciszkowi Żelewskiemu w Brodach jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy pana adwokata krajowego dr. Wilhelma Ornsteina w Brodach, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznaczony termin na dzień 12 czerwca 1882 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brodach.

Ktokolwiek chce wystąpić z jaką bądź pretensją do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy, powinien takową, chociażby o nią spór był w toku, zgłosić w tym sądzie obwodowym, lub w c. k. sądzie powiatowym w Brodach wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 11 lipca 1882 i podać ją na terminie na dzień 10 sierpnia 1882 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brodach wyznaczonym, do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensjami, przysłuży prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie, na terminie tym ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konk.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej Gazety Lwowskiej.

Złoczów dnia 20 maja 1882.

L. 56728. (3996)

C. k. sąd krajowy jako konkursowy we Lwowie zamianował w miejsce dotychczasowego komisarza konkursowego adjunkta Seredowskiego w sprawie rozbiorowej Mendla Einfelda, radcę sądowego Dr. Hofmoka komisarzem konkursowym, co się niniejszem do ogólnej wiadomości podaje. Lwów 27 maja 1882.

L. 6689. (3981)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy wierzycielom tutejszej firmy handlowej Iza-ka I. Landy wiadomo czyni że w załatwieniu protokołu wyboru z 22 maja 1882 wybór Wolfa Brennera na zarządcę a Ozyasza

Blumenfelda na zastępcę zarządcy zatwierdzono, i że Szymon Kornblüh, Benjamin Markus Hersch Angerman, Izidor Münz i Natan Boral do wydziału wierzycieli powołani zostali

Stanisławów 24 maja 1882.

Księgi gruntowe.

L. 6818. (3977 1—3)

Do l. 6818/82 c. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w edykcje dno. 23 marca 1882 l. 5026 co do zaprowadzenia nowych ksiąg gruntowych w gminach Sielec i innych, zamieszczonym w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej w numerach 77, 80 i 83 z dnia 4 7 i 12 kwietnia 1882 w wierszu 16 wydrukowano mylnie Jodłowni, zamiast Jodłownik, zaś w wierszu 22 zamiast Ropczycech wydrukowano mylnie Bobczycech narazcie w numerze 80 gazety w wierszu 27 zamiast Rączna wydrukowano mylnie Rączna, co się niniejszem prostuje.

Kraków dnia 31 maja 1882.

L. 6461. (3976)

Do l. 6461/82 C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w edykcje dno. 2 marca 1882 l. 3698 co do zaprowadzenia nowych ksiąg gruntowych w gminach Pisary i innych, zamieszczonym w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej Nr. 68 z dnia 23 marca 1882 w wierszu 34 przed wyrazem edyktem brakuje wyrazu „pierwszym” zaś w następnym wierszu wydrukowano mylnie rzeczonych zamiast: „rzeczowych”.

Kraków 31 maja 1882.

L. 9038. (3982)

C. k. miejsko delegowany Sąd powiatowy w Stanisławowie ogłasza, że dochodzenia celem założenia księgi gruntowej w gminie Pobereże z Branówka dnia 19 czerwca 1882 rozpoczyna.

Każdy mający interes w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub o chrony swych praw za stosowne uzna.

Stanisławów dnia 2 czerwca 1882.

Wyroki prasowe.

(3326)

Das f. f. Kreisgericht als Preßgericht in Rutenberg hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 2 Mai 1882, Z. 4863 Stf., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Jizeran“ Nr. 34 vom 29 April 1882 wegen des Artikels „Huzarski kousek rak severozapadni drahy“ nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 6, 14 und 18 April 1882, Z. 2560, 2740 und 2838, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „La Stafetta“ Nr. 15 vom 3 April 1882 wegen des Artikels „Il prof-sore Von Croft“ nach § 516 St. G., der Zeitschrift „L'Indipendente“ Nr. 1754 vom 11 April 1882 wegen des Artikels „L'espezione dell' 82“ nach § 65 a St. G., endlich der Zeitschrift „Il Cittadino“ Nr. 104 vom 15 April 1882 wegen des Artikels „Ultimo Notizie“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 April 1882, Z. 2839; die Weiterverbreitung der Druckschrift „Archivio Storico per Trieste, l'Istria ed il Trentino“, diretto da S. Morpurgo ed a Zevatti. I. Lief. Druck von V. Pasquali Luca Lana in Rom 1881“, dann der in der Buchdruckerei von Artero & Comp in Rom gedruckten zweiten Lieferung derselben Druckschrift nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 22 April 1882, Z. 1839, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni List“ Nr. 29 vom 15 April 1882 wegen des Leitartikels „Vlada Taafsa i nasi zastupnici“, dann wegen der Correspondenzartikel „Sa vr la Bosna“ und „Salato 13 aprile“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 10 April 1882, Z. 2663, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Paron Micel“ Nr. 5 vom 8 April 1882 wegen der Artikel „Non essendo...“, „Como avete osservato“ und „Coraggio popolo“ nach § 300 St. G. verboten.

(3300)

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 24 April 1882, Z. 11437, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat“ Nr. 10 vom 2 März 1882 wegen des Artikels „Vois an die Correspondenten und Abonnenten des „Socialdemokrat“ nach § 300 St. G., wegen des Artikels „Fonds zur Unterstützung...“ und wegen des Auftrages „Parteiengenossen!“ nach § 310 St. G., wegen des Artikels „Praktisches Christenthum“ nach § 122 b St. G., wegen des Artikels „Wozu der Herrgott gut ist“ nach § 122 a St. G., wegen des Artikels „Staatskünstler an der Arbeit“ nach § 65 a St. G., wegen des Artikels „Die Culturfeindlichkeit der heutigen Eigenthumsverhältnisse“ nach § 302 St. G., endlich wegen der Artikel „Hand in Hand mit der Polizei“ und „Aus Rußland“ nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 26 April 1882, Z. 11639, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 8 vom 25 Februar 1882 wegen der Artikel „Aug um Auge, Zahn um Zahn“ und „Das ländliche Proletariat“ nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 24 April 1882, Z. 11524, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Humoristische Listen“ Nr. 16 vom 22 April 1882 wegen der Artikel „Jaky div“ „Americky obr.“ „Dle Dennieku“ und „Inu jo“ nach § 65 a St. G., wegen des Artikels „Tasffe pry nehodla“ nach § 300 St. G., endlich wegen des Artikels „Rosova chut velikau citi“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 26 und 28 April 1882, Z. 11325 und 11809, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Cech“ Nr. 91 vom 21 April 1882 wegen der Artikel „Zide do Ameriky“ „Radeni Sulverajnu“ na Morave“ nach § 302 St. G., dann der Zeitschrift „Hlasy remeslnicke“ Nr. 8 vom 22 April 1882 wegen des Artikels „Rakousko“ nach § 300 St. G. und Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das f. f. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 2 Mai 1882, Z. 6710, die Weiterverbreitung der Beilage zu Nr. 18 der Zeitschrift „Brünner Beobachter“ vom 29 April 1882 wegen des Artikels „Unsere Landeschulinspectoren“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 25 April 1882, Z. 5223, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat“ Nr. 15 vom 6 April 1882 wegen der Artikel „Ostern“, „Wie die Parteiengenossen urtheilen“ und „Socialpolitische Rundschau“ nach den §§ 302 und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 April 1882, Z. 3844 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pozor“ Nr. 26 vom 15 April 1882 wegen des Correspondenzartikels „(-x) Ve Vidni 10 dubna. (Puv. dop.)“ nach § 302 St. G. verboten.

(3892)

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 19 Mai 1882, Z. 9003, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagespost“ Nr. 131 vom 15 Mai 1882 wegen des Artikels beginnend mit „In der geitrigen Generalversammlung“ und endend mit „Verhalten im Abgeordnetenhaus“ nach § 300 St. G. und Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das f. f. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 19 Mai 1882, Z. 9002, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Telegraf“ Nr. 3 vom 14 Mai 1882 wegen der Artikel „Vertehrte Welt“, „Regierungsorgen und Brotsorgen“ und „Pfäffische Unverschämtheiten“ nach den §§ 302, 300 und 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem

Erkenntnis vom 12 Mai 1882, Z. 4683, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Nasine“ Nr. 55 vom 10 Mai 1882 wegen des Artikels „Ceske stredni skoly na Morave“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Strassachen in Lemberg hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 7 und 17 Mai 1882, Z. 8660 und 8659, Weiterverbreitung der Zeitschrift „Sztandar polski“ Nr. 4 vom 13 Mai 1882 wegen des Artikels „Lwów dnia 8 maja 1882“ nach § 300 St. G., dann der Zeitschrift „Halycyj Sion“ Nr. 9 vom 1/13 Mai 1882 wegen des Artikels „Dopysa. Iz Bohorodezanskoho pidhirja-pomsertna spomynka“ nach § 300 St. G. verboten.

(3864)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 21 der periodischen Druckschrift „Figaro“ ddo. Wien, am 27 Mai 1882 mit der Aufschrift: „Vertrauliches Circular an sämtliche Hofräthe und andere Beamte des k. k. Vicerbauministeriums“ enthaltenen Auftrages seinem ganzen Inhalte nach das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 28 Mai 1882.

Schwaiger m. p.

Herkloz m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 21 der periodischen Druckschrift „Vorwärts!“ Zeitschrift für Buchdrucker und verwandte Interessirte ddo. Wien, 26 Mai 1882, mit der Aufschrift „Oesterreich-Ungarn“ enthaltenen Artikels in der Stelle von „Wir müssen gestehen“ bis „noch immer hinten“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 28. Mai 1882.

Schwaiger m. p.

Herkloz m. p.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 Mai 1882, Z. 13894, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 10 vom 13 Mai 1882 wegen des Leitartikels „Die Schulnovelle im Herrenhause“ nach § 65 a St. G., dann wegen des Artikels „Prager Figaro“ von „In Rissen rüsten sich“ bis „von heute“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 20 Mai 1882, Z. 14231, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 16 vom 22 April 1882 wegen des Artikels „Der Monopolismus“ nach § 302 St. G., dann wegen der Artikel „O du mein Oesterreich“ und „Die Zerstörung der Fundamente der heutigen Gesellschaft“ nach den §§ 58 c und 59 c St. G., endlich wegen des Artikels „Moral“ nach § 122 b St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 15 und 18 Mai 1882, Z. 13738 und 13814, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Humoristische Listen“ Nr. 19 vom 13 Mai 1882 wegen des Gedichtes „Majove Tatari“ nach § 302 St. G., dann der Zeitschrift „Arbeiterfreund“ Nr. 9 vom 11 April 1882 recte Mai 1882 wegen des Artikels „Ein wirtschaftlicher Kampf“ und wegen des Artikels „Socialpolitische Rundschau“, beginnend mit „Bezüglich des Kohlenarbeiterstreikes“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Oberlandesgericht in Brünn hat nach Anhörung der f. f. Oberstaatsanwaltschaft über die Beschwerde der f. f. Staatsanwaltschaft in Brünn gegen die Entscheidung des f. f. Landesgerichtes in Brünn vom 9 Mai 1882, Z. 7130, mit dem Erkenntnis vom 17 Mai 1882, Z. 5144, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brünner Beobachter“ Nr. 19 vom 6 Mai 1882 auch wegen des Artikels „Der Fluch der Schablone“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Oberlandesgericht in Brünn hat nach Anhörung der f. f. Oberstaatsanwaltschaft über die Beschwerde der f. f. Staatsanwaltschaft in Brünn gegen die Entscheidung des f. f. Landesgerichtes für Strassachen in Brünn vom 25 April 1882, Z. 6310, mit dem Erkenntnis vom 10 Mai 1882, Z. 4676, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brünner Beobachter“ Nr. 17 vom 22 April 1882 auch wegen des Artikels „Der Fluch der Schablone“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 23 Mai 1882, Z. 7866, 7867 und 7913, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Hlas“ Nr. 39 vom 20 Mai 1882 wegen des Artikels „Hlas z lidu“ nach § 65 a und b St. G., der Zeitschrift „Volksfreund“ Nr. 10 vom 20 Mai 1882 wegen des Artikels „Der Socialismus und die Weltlage“ nach § 63 St. G., dann wegen des Artikels „Die Presse auf Bestellung“ nach den §§ 300 und 305 St. G., ferner der Zeitschrift „Brünner Beobachter“ Nr. 21 vom 20 Mai 1882 wegen des Artikels „Wischau, 17 Mai (Dr. Corr.) (Friedensübende Demonstrationen der factiösen Clique)“, nach § 64 St. G. verboten.

Doniesienia prywatne.

Księgarnia wydawnicza

J. M. HIMMELBLAU

w Krakowie

poleca bogato zaopatrzonej skład książek stosownych i **polecanych** na **premie** z złożonym napisem:

Nagroda pilności.

Przy odbiorze za kilka złr. ustępuję **stosowny** rabat i przesyłam na mój koszt — również książki do **wyboru** przesyłam franko. Katalogi na żądanie darmo. (3586 3—4)

Szczególnie zwraca się uwagę zakładów żeńsk. na: **Pamiętniki młodej panienki**, pierwsze wrażenia i wspomnienia z podróży po Afryce i Ameryce z 3ma kolor. rycinami, w pięknej oprawie 1 złr. 25 ct.

Wspomnienia z podróży młodej panienki, z 3ma kol. ryc., w pięknej opr., 1 złr. 25 ct. — Dziełka te przeznaczone są dla panien katoliczek przygotowywujących się do pierwszej komunii.

BANK ROLNICZY

we Lwowie

przyjmuje stosownie do statutu § 2 lit. b pośredniczenie w zakupie i sprzedaży dóbr nieruchomości, jakoteż przy zawieraniu umów dzierżawnych.

P. T. właściciele dóbr ziemskich i P. P. dzierżawcy chcący korzystać z tego pośrednictwa raczą nadsyłać dokładne wykazy dóbr na sprzedaż lub do wydzierżawienia przeznaczonych.

Wykazy te pozostawać będą do łaskawego przejrzania w biurach Banku Rolniczego we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika Nr. 1.

